

Radosna

MISIJSKI LIST

vijest

Među ljudima duboke
pobožnosti i srdačnog
gostoprimstva

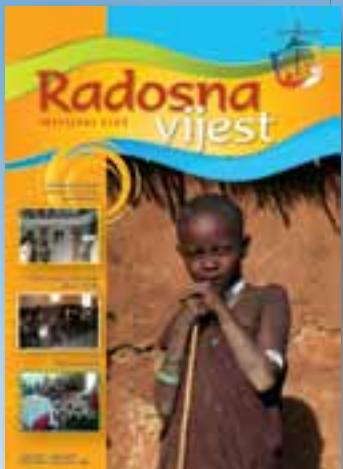

U službi odgoja i odrastanja
djece i mladih

Moja prva misija

Apostolat molitve

Da se nacionalne vođe čvrsto zalažu za okončanje trgovine oružjem, koja čini žrtvama tolike nevine ljudi.

Sadržaj

Uvodnik U središtu Iz života naših misionara

Intervju Apostolat molitve Vijesti iz Crkve u Hrvata

Život jednog misionara Misijski velikani

Niti siju, niti žanju.....	3
Naviještanje evanđelja Isusa Krista i kultura dijalog (6)	4
Među ljudima duboke pobožnosti i srdačnog gostoprимstva.....	6
U službi odgoja i odrastanja djece i mladih	7
Moja prva misija	8
Žar i ljubav milosrdničkog poslanja	10
Mali misionari zanosnih srdaca.....	12
Misijska nakana za lipanj.....	14
Predstavljen film o fra Iliju Baraću.....	15
Predstavljena knjiga „Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“	15
Duhovna obnova kod sestara franjevki misionarki iz Asiza.....	16
Humanitarni koncert „Pomognimo misiji“	17
Mladi Šibenčani žele biti misionari	17
Djeca iz Vinjana za djecu u Africi.....	17
Prva sveta pričest u znaku odricanja za gladnu djecu u misijama	18
Kap ljubavi za kap sreće Misije Njoko	18
U zemlji ćežnja.....	19
Sveti Ivan Alcober Figuera i drugovi.....	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: vlač. Antun Štefan; Zamjenik glavnoga urednika: mons. Luka Tunjić

Godišnja preplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: Grafička Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski Žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 0387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.misijo.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Niti siju, niti žanju

Eimuntas Nekrošius jedan je od najvažnijih kazališnih redatelja današnje Europe. Rođen je 1952. u litvanskom mjestu Raseiniai, a zadnjih je tjedana na kazališnim daskama HNK u Zagrebu postavljao Čehovljevu dramu "Ivanov", koja se počela izvoditi od srijede 24. svibnja 2017.

Piše vlč. Antun Štefan

Pitate se kakve to veze ima s misijama? Na prvi pogled – nikakve! Međutim, u intervjuu koji je objavljen 5. svibnja 2017. u Hrvatskom fokusu, taj isti kazališni redatelj je, između ostaloga, rekao vrlo zanimljivu misao. Ako ste gledali predstavu, shvatit ćete o čemu se radi. "Način razmišljanja glavnog lika u drami Antona Pavlovića Čehova kako je suvremen" – kaže kazališni redatelj. "Takve ljude kao što je Ivanov, ne moramo tražiti daleko jer oni su pokraj nas, možda ih mi samo ne čujemo, ili ne želimo čuti i vidjeti. Danas imamo jedan glup smjer u kojem ide cijelo čovječanstvo, a to je kult uspješnog čovjeka. Od malih nogu djeci se nameće da moraju biti uspješni, da moraju biti prvi... ništa ih ne smije boljeti, a što ti manje ljudskih osobina ostaje, to je bolje." Uistinu, mjerilo života postao je uspjeh! Ali on u svakom slučaju to nije za naše misionare. Oni su još uvijek zdravi i veseli.

Oni znaju da želja za uspjehom rađa brigama i neprospavanim noćima, prepirkama, svadama, suzama, i ogorčenošću, ukratko – stresom i ostalim kardiološkim problemima. Zato su naši misionari najzdraviji ljudi na

svijetu. Kad ste npr. čuli da je neki misionar dobio infarkt u misijama? Nikada!

Misionari vjeruju u Boga malih šansi i nevelikih rezultata. Njih ustvari uopće i ne zanimaju rezultati i uspjesi. O njima i ne govore. Njima je jedino važno da budu Isusova ljepota u svijetu. A o uspjehu, kažu, neka razmišlja Isus ako želi, premda oni misle da ni On nema vremena za takvo što. Bili za naše misionare rezultati vidljivo veliki ili nimalo vidljivi, bilo njihovo djelovanje plodonosno stostruko, šezdesetostruko ili tridesetostruko, ili doživljavali poraz za porazom, uopće ih ne brine. Ne brine ih ni kukolj ni neplodna smokva, ne brine ih ni trpljenje, ni što će jesti i pitи, ni u što će se obući. Baš im je svejedno što se tiče pohvala i nagrada, nije im do prvih mjesta ni do crkvenih titula. Misionarima je važno da Isus raste, a posebno obožavaju posljednja mjesta. Znaju da na sve ostalo nema smisla trošiti ni pamet ni snagu. Oni su poput ptica na grani. Zamislite, niti siju niti žanju! Vedri i nasmijani! Kakve li sjajne duhovnosti. Bože, daj nam puno misionara i misionarki!

Piše mons. Tomo Vukšić

Razmišljanje uz Dekret
Drugoga vatikanskog sabora
Ad gentes o misijskoj djelatnosti Crkve

Svoj jasan nauk o misijskom poslanju i obvezi Crkve te o dijalogu s nekršćanskim religijama Drugi vatikanski sabor je ponovio i u Deklaraciji o odnosu Crkve prema nekršćanskim religijama *Nostra aetate*, koja je objavljena 28. listopada 1965. Najprije kaže: „Svi su, naime, narodi jedna zajednica; imaju isti iskon, jer je Bog sav ljudski rod nastanio po svoj površini zemaljskoj; svima je posljednji cilj Bog, čija se providnost i svjedočanstvo dobrote, a i naum spasenja protežu na sve, dok se ne sjedine izabrani u svetom gradu koji će osvijetliti Božji sjaj, gdje će narodi hoditi u njegovu svjetlu.“

Naviještanje evanđelja Isusa Krista i kultura dijaloga (6)

Ljudi očekuju od različitih religija odgovor o skrivenim zagonetkama ljudske egzistencije koje, kao nekada tako i danas, duboko uzbudjuju ljudska srca: što je čovjek, što je smisao i cilj našega života, što je dobro a što je grijeh, odakle boli i zašto, koji put vodi do istinske sreće, što je smrt, sud i nagrada nakon smrti i što je napokon onaj konačni i neizrecivi misterij koji obuhvaća našu egzistenciju i odakle smo došli i kamo ideo-mo?“ (Br. 1.) A onda nešto kasnije dodaje: „Katolička crkva ne odbacuje ništa što u tim religijama ima istinita i sveta. S iskrenim poštova-

njem promatra te načine djelovanja i življenja, te zapovijedi i nauke koje, premda se u mnogome razlikuju od onoga što ona sama drži i naučava, ipak nerijetko odražavaju zraku one Istine što prosvjetljuje sve ljude. Ali ona bez prekida naviješta i dužna je naviještati Krista, ‘koji je put, istina i život’ (Iv 14, 6), u kome ljudi nalaze puninu religioznog života, u kome je Bog sve sa sobom pomirio.“ (Br. 3.)

Nakon Drugoga vatikanskog sabora pisano je vrlo mnogo o sabor-skom poimanju misijskog poslanja Crkve i misionarske djelatnosti, kao i o temama koje su usko s time po-

vezane, pa i o spasenju nekršćana. No ovdje svakako treba upozoriti da uvjerenje da je spasenje moguće, na način kako to providnost Božja zna i čini, također u stanju u kojem se nalaze oni koji, bez svoje krivnje, nisu prihvatali Krista i Crkvu, koliko god da je suvremeno, nikako nije u Crkvi prvi put registrirano tek na Drugome vatikanskom saboru, niti se prvi put pojavilo neposredno prije toga, kako se to ponekada može čuti.

Otvorenost prema mogućnosti spasenja onih koji slijede „nebiblijsku“ religioznu uvjerenja, nije rezultat suvremenoga teološkog razmišljanja ili posljedica kompromisa koji bi proizašao iz praktičnoga mišljenja 20. stoljeća. Ona se temelji na Svetom pismu i mišljenjima nekih crkvenih otaca iz prvih stoljeća povijesti Crkve.

Ako podsjetimo, primjera radi, samo na biblijske likove Abela, Henoka, Melkisedeka, Joba i Nou, postat će nam jasno da njih već biblijski prikazi Starog zavjeta ne samo pozitivno ocjenjuju, nego ih Izabranomu Narodu predstavljaju kao primjere bogobojaznog držanja i poštena razmišljanja, u koje se treba ugledati. Stoga, neovisno o spomenutim suvremenim relativizirajućim stanovištima prema misiji Crkve i misionarskom djelovanju i suprotno takvim mišljenjima, treba uočiti da se suvremeno teološki korektno razmišljanje o „svetim paganima“ (npr. Jean Danielou) temelji upravo na biblij-

skim prikazima spomenutih osoba i njihova djelovanja.

Kad se na tu temu raspravlja iz perspektive Novog zavjeta, redovito se spominje lik rimskog satnika iz Kafarnauma, paganina, i njegov susret s Isusom. U Lukinu evanđelju o tom susretu čitamo: „Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag. Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. Kad oni dodoše Isusu, usrdno ga moljahu: ‘Dostojan je da mu to učiniš jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio.’ Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: ‘Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. Zato se i ne smatrash dostojnim doći k tebi. Nego – reci riječ da ozdravi sluga moj. Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa reknem jednomu: >Idi< – i ode, drugomu: >Dodi< – i dođe, a sluzi svomu: >Učini to< – i učini.’ Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštu koje je išlo za njim i reče: ‘Kažem vam, ni u Izraelu ne nadoh tolike vjere.’ Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nadose slugu zdrava.“ (Lk 7, 1 – 10)

Isusove riječi da ni u Izraelu nije našao tolike vjere kolika je bila u tog satnika paganina, riječi su objave, a običaj Crkve da u

Otvorenost prema mogućnosti spasenja onih koji slijede „nebiblijsku“ religioznu uvjerenja, nije rezultat suvremenoga teološkog razmišljanja ili posljedica kompromisa koji bi proizašao iz praktičnoga mišljenja 20. stoljeća. Ona se temelji na Svetom pismu i mišljenjima nekih crkvenih otaca iz prvih stoljeća povijesti Crkve.

slavlju euharistije neposredno prije pričesti uvijek izgovara te riječi paganina satnika, kao izraz vlastite vjere u Kristovu ozdravitevsku prisutnost i Isusov dolazak „pod moj krov“, ponajbolje oslikavaju klasično stanovište objave i crkvene vjere. Međutim uočavanje ozdravitevske snage vjere, koju mogu imati i pagani, nije bila zaprjeka Isusu da kaže svojim učenicima: „Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!“ (Mt 28, 19 – 20)

Među crkvenim ocima, koji su velike filozofe grčke kulture poštivali kao „proroke pravog Boga“, jer su svojim naukom pogane pravljali na Kristov dolazak, svakako treba spomenuti sv. Justina i sv. Klementa Aleksandrijskoga.

KOSOVO
– s. Miroljuba Andelić

Među ljudima duboke pobožnosti i srdačnog gostoprimstva

Dragi čitatelji Radosne vijesti!

Javljam vam se s Kosova iz svoje misije Binač u kojoj djelujem više od 50 godina. Ovdje sam došla još kao kandidatica 21. listopada 1963. god. Uz dobru našu s. Otiliju Krämer polako sam se uključivala u misijsko djelovanje. Kao kandidatica bila sam ovdje do 5. veljače 1965. Tada sam otišla u novicijat u Zagreb. Poslije završenog novicijata, koji je trajao dvije godine, provela sam u samostanu u Zagrebu još godinu dana. Nakon toga poglavarice su me opet poslale u Binač kako sam se radosna srca vratila u rujnu 1969. Kad sam se vratila ljudi su govorili: „Evo nam se vratila naša s. Jela“. Otada nisam više nikamo bila premješтana.

Još kao kandidatica, zavoljela sam ove ljude i ovaj kraj, a oni su, moram priznati, zavoljeli i mene. Iako tada još nisam imala neku veću medicinsku spremu, počela sam raditi sa s. Otilijom u ambulantni. Uz nju sam puno toga naučila, a najviše da budem strpljiva i blaga prema bolesnicima. Otada sam stalno u ambulantni i pomažem svima koliko mogu. Naravno, radila sama i druge poslove. Bila sam i kuhanica. Do podne sam bila u kuhaniji, a poslije podne sam išla po selima davati injekcije i lijekove bolesnicima. Tada putovi još nisu bili asfaltirani. Ljeti je bila velika prašina, a zimi veliko blato. Sada su se prilike izmjenile. Sad su svi putovi asfaltirani i može se autom do svake kuće.

Na početku smo imali samo jednu crkvicu. Ustvari, bila je to obična seoska kuća. U prizemlju je bila crkva, a na katu je bio župni stan i ured. Sad su u našoj župi tri crkve. Prva je sa građena župna crkva sv. Antuna Pa-

dovanskog u Binču. Poslije je, zbog vjernika koji su se doseljavali, izgrađena filijalna crkva sv. Nikole biskupa u selu Kabaš. Dvadesetak godina nakon nje, sagrađena je crkva Presvetog Srca Isusova u Vitini, koja je od Binča udaljena četiri kilometra. Tako sada imamo tri crkve, ali su na našu žalost, sve praznije, jer mladi i mlade obitelji odlaze u strane države zbog ekonomskе krize. Ostaju samo stare osobe, koje pomažemo koliko najviše možemo, redovito ih posjećujemo i donosimo im potrepštine i lijekove.

Ipak kod nas je vjerski život još uvijek vrlo živ. Vjernici nedjeljama i blagdanima redovito dolaze na svete mise. Od svetaca, naši vjernici posebno štuju sv. Nikolu biskupa. On je za njih najveći svetac. Svake godine pred njegov blagdan organiziraju devetnicu. Svi devet dana crkva je dupkom puna. Uz svete mise i brojne isповijedi, gotovo svi poste za vrijeme devetnice, čak i djeca. Drugi njihov

sveti zaštitnik kojemu se puno mole je sv. Antun Padovanski. Vrlo su pobožni i prema Presvetom Srcu Isusovu.

Mnoge majke koje nemaju djecu zavjetuju se sv. Nikoli da im od Boga izmoli milost potomstva, zavjetujući se da će mu, ako dijete bude muško, dati ime Nikola, a ako bude žensko, Nikolina.

Roditelji pak koji imaju samo kćeri zavjetuju se sv. Nikoli da im od Boga izmoli da dobiju sina. Vjerujte, mnogima od njih molitve su bile uslišane. Uz sv. Antuna posebno se njeguje pobožnost 13 utoraka. Sv. Antuna časte čak i muslimani, moleći ga za zdravlje i za pomoć u različitim nevoljama.

Uoči blagdana sv. Antuna organizira se velika procesija s njegovim kipom.

Narod je gostoljubiv. Za gosta uviјek ima mjesta i svatko im je dobro došao. Imaju svoju uzrečicu: „Kruha, soli i srca“. Što se gostu daje, od srca mu se daje. Vole pomagati siromašnima. Vole činiti dobra djela.

Sve Vas s Kosova iskreno pozdravljaju, s. Miroljuba (Jela) Andelić, Binač – Vitina.

EKVADOR

– s. Lenka Čović

U službi odgoja i odrastanja djece i mladih

Ljubav jedina može preobraziti zlo u dobro i učiniti od naših života velika djela na slavu Božju. Radimo s djecom da bismo im dali osnovne temelje njihove osobnosti, pratimo ih da bi rasli u mudrosti i milosti Božjoj, da dostignu puninu života u osobi Isusa Krista, koji nas uči da jedino predanom ljubavlju možemo imati puninu života.

Bog, koji se brine za svakoga od nas, stavio je na naš životni put malu Mišel. Kad ju je majka ostavila kod nas, imala je tek pet mjeseci. Bila je bolesna, nezaštićena i uplašena. Dugo vremena nije se mogao vidjeti osmijeh na njezinu licu, nije bila dijete koje se osjeća voljeno i sretno.

Sestra Rosita bila je s njom dan i noć. Pokušavala je svojom ljubavlju nadoknaditi pomanjkanje ljubavi njezinih roditelja. Odzvanjaju nam u ušima riječi proroka Izajie, kada kaže: „... od utrobe majke moje spomenuo se moga imena. (...) Može li žena zaboraviti svoje dojenče, ne imati sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću. Gle, u dlanove sam te svoje urezao...“ (Iz 49, 1; 15 – 16)

Mišel danas ima šest godina, čita u kapeli kada molimo, svira gitaru, zajedno sa s. Eli, i pjeva, nadvisujući sve naše glasove.

Naša Verito je djevojčica koja je kod nas od druge godine života. Njezina majka je umrla, a otac je sklon alkoholizmu. Verito čita u crkvi za vrijeme mise i trebamo joj

staviti stolicu da se vidi iza ambona. Kad je tek došla, cijelo vrijeme je govorila da ona treba raditi, a ne učiti, da bi pomogla svojemu ocu. Danas je jedna od najboljih učenica i vrlo odgovorna. Čim dode iz škole, napiše domaću zadaću. Rado pomaže drugim učenicima i uključuje se u poslove u kuhinji ili oko životinja: kupeći jaja ili hraneći životinje. Ali isto tako ima vrijeme za igru. Prisjećam se izreke koju je davno rekao Platon: „Promijenite igračke i promijenit ćete svijet.“

Budućnost svijeta je u rukama Božjim, ali on nas poziva da upotrijebimo sve naše sposobnosti i darove da bismo odgajali, podržavali i pripremali djecu i mlade da postanu odgovorni i izgrađeni članovi društva. Božja ljubav koja se daje bez ikakve mjere i intere-

sa – to je život misionara: činiti male stvari s puno ljubavi, biti znak, svjedok Božje prisutnosti u današnjem svijetu, ljudi nade i optimizma, koji usprkos umoru uvijek pokazuju Božju snagu koja jača, vodi, potpomaže i ostaje uvijek s onima koji se predaju njemu u slobodi djece Božje i prepuštaju se voditi svjetлом Isusa Krista, koji je uvijek naš put, istina i život.

Danas se govori o novoj evangelizaciji, koja koordinira, bodri i oživljuje pastoralni rad u različitim područjima. Jedna od područja našeg rada su djeca i mladi. Osjeća se agresivni napad na djecu i mlade. Droga se prodaje u školi, djeca i mladi izloženi su manipulaciji, pogotovo oni koji su siromašni, uvlači ih se da uzimaju i prodaju drogu. Droga je povezano s djećjom prostituticom, razbojničkim skupinama mladih i krađom. To su veliki današnji problemi. Gospodin nas poziva da odgovorimo na potrebe vremena i prostora da bi pridonijeli zdravu društvu, a ne da se ljudi prepuste lošim navikama, da postanu osobe u kojima se ugasila nada, koje žive kulturu smrti, bez idealja i entuzijazma, bez perspektive i planova za budućnost.

Prošle godine došlo nam je oko 80 novih učenika. Naš rad je osobni i grupni. Radimo u ekipi: svećenik, sestre, učitelji, skupina laika i učenici.

Mladi suočeni s težinom grijeha i blizinom Božje prisutnosti

U Velikom tjednu imali smo trodnevnu duhovnu obnovu za 40-ero mladih. Spavali su u učionicama na stiroporu. Vrijeme je bilo vrlo ispunje-

no. Nije se smjelo dopustiti da duhovna obnova završi, a da se ne iskusi težina grijeha i blizina Božje prisutnosti, koja nas poziva na promjenu života i usmjeruje nas prema idealu koji je Bog, neizmjerna dobrota i punina života. Trebaju iskusiti da je Bog život i jedini koji može promijeniti i usmjeriti nas prema budućnosti punoj svjetla i ljubavi. Bog uvijek djeluje i možemo vidjeti njegove plodove. Ne možemo mlade ostaviti same. Dnevno imamo osobne razgovore i orientaciju, podižući im samopouzdanje, ponavljajući rečenicu sv. Pavla: „Sve mogu u onome koji me jača.“ Može se izići iz droge, iz razbojničkih skupina, iz prostitucije, osloboediti se krađe. Bog nas može izvući iz svega toga i učiniti prorocima današnjeg vremena, koji iz vlastitog iskustva svjedoče: Bog je svjetlo i tko slijedi njegov put, ne ide u mraku, nego ima svjetlo života.

Cilj nadbiskupijskoga pastoralnog plana jest promicati prisutnost Crkve i kršćanske kulture u odgoju. Privilegirano su mjesto za evangelizaciju katoličke škole i rad s djecom i mlađima.

„Žetva je velika, a poslanika malo“, rekao je Isus. Zato uzdižemo molitvu Gospodaru života da pošalje radnike na svoju njivu, one koji će biti Isusova usta koja navješćuju njegovu riječ, noge koje hodaju ususret onima koje nitko ne posjeće i ne znaju da postoje, ruke koje miluju i blagoslivljaju i oči koje dubinom svojeg pogleda ohrabruju i daju sigurnost u bolji svijet, kako je Gospodin htio od početka stvaranja svijeta.

ZAMBIJA
– vlč. Gabrijel Jukić

Moja prva misija

Javljam se iz svoje prve misijske postaje u Zambiji. Sam dolazak u prvu misijsku postaju ostat će mi duboko u pamćenju. Po dolasku u Zambiju dočekao me naš hrvatski misionar vlč. Boris Dabo i odveo u misijsku postaju Njoko. Štanovnici tog sela napravili su mi veličanstven doček. Bio sam oduševljen i dirnut. A čim sam stupio u kontakt s tim ljudima, osjetio sam da im je radosna vijest već naviještena. Oni su kršćani, redovito idu na svetu misu, temeljito se pripremaju za sakramente. A sami sakramenti i kod njih imaju veliko značenje. Vidio sam kako je u svemu tome velika uloga našega misionara vlč. Borisa Dabe, koji godinama radi s njima.

DMisija u kojoj sam sada smještena je između dviju velikih zambijskih rijeka: Zambezija i Njoka. Obje rijeke su velike, plovne i bogate ribom. Rijeka Zambezi zaista je ogromna i u svijetu poznata po svojim slapovima. To su Viktorijini slapovi, koji su zaista čudo prirode. Odmah sam od svojih mlađih prijatelja naučio, a i sam sam to video, da je brza i opasna. Dom je krokodila i voden-konja, koji su opasni. Znaju napadati ljudе, ali je dobra stvar što ne napadaju kanue, pa ovdašnji stanovnici slobodno plove rijekom. Rijeka Njoko je isto velika i lijepa, a utječe u rijeku Zambezi. Potpuno je čista i nema nikakva zagađenja. Pokraj rijeke raste prekrasno cvijeće na visokim stabljkama, na kojima se gnijezde ptice koje prekrasno pjevaju. Priroda je ovdje prekrasna. Nekada se ne mogu načuditi svoj toj divoti na jednom mjestu. Moja Misija Njoko, a i cijela Zambia, obiluje prekrasnim stablima koja cvjetaju i predivno mirišu. Rijeka Njoko dobila je ime po majmunima, jer se na jeziku silozi majmun kaže *njoko*. Kreću se u blizini kuća i naviknuti su živjeti u ljudskoj blizini, a i ljudi su naviknuti na njih. Meni još treba vremena da se naviknem na njih. Uvijek me iznenadi kad ih vidim u blizini kuće. Misija je u začetku i nije još razvijena. Prva veća trgovina udaljena je 60 km, i to makadamskim putem.

Sveta misa u misijskoj postaji Njoko

Svaka je misa nešto posebno. Po njoj se Isus neprestano prinosi Ocu

za naše spasenje. Ali doživjeti misu ovdje u Zambiji, nešto je neponovljivo. Gotovo da se ne da opisati riječima. Za mene je to bilo nešto posebno. Cijela misa isprepletena je plesom i pjesmom. Ne traje predugo, oko dva sata, i sva je uronjena u zambijsku kulturu. U toj postaji postoji mala skupina djevojčica koje vrlo lijepo i skladno plešu za vrijeme mise, uz pratnju i ritam bubenjeva. Inkulturacija evangelija zaživjela je na najljepši i najbolji mogući način. Posebno mi je lijepo kada za vrijeme mise treba čitati riječ Božju. Donose ju u kanuu. U samom kanuu sjedi malo dijete, koje drži *Bibliju*. Dijete je simbol Malenog Isusa, a pokraj djeteta su četiri veslača, koji simboliziraju četiri evanđelista. I inače su svi dijelovi mise isprepleteni domaćim običajima, sve je puno pjesme i plesa, djece i mlađih. Sve je puno života i zahvalan sam dobromu Bogu, koji me poslao k tim ljudima koji su jednostavni i plemeniti.

Druženja uz vatru

Iako sam se prije odlaska u Zambiju pripremao na drugačiju kulturu od naše i za vrijeme studija u Sarajevu tijekom ljeta bio u Ruandi, ipak je sve ovo što sada doživljavam u svojoj misiji za mene novo i iznenadjuće. Još uvijek su sve to tek prvi dojmovi, koje želim podijeliti sa svima vama. Sve što ovdje doživim za mene je velik dar Božji i zahvalan sam mu što me smatrao vrijednim povjerenja i povjerio mi da njegovo ime naviještam u ovom kutku zemlje.

Ovdje se puno pozornosti posvećuje zajedničkom druženju. To se odvija obično navečer, uz vatru, jer su tijekom dana svi zauzeti – odrasli rade u polju, a djeca idu u školu. Svi rado dolaze k meni na druženja. Misionar je za njih nešto novo i vole moje „lude priče“.

Naravno, zanimljivi su im mobilni i laptop te se vole snimati, a naravito vole gledati snimke mise, jer je misa centar svih zbivanja u misiji. Vole nogomet i to im je zabava broj jedan. U tome se ne razlikuju od nas u Europi. Nogomet igraju svi, i dječaci i djevojčice.

Ti ljudi vole život i vole Boga

Sad sam ovdje već duže od 11 mjeseci i umalo će se navršiti prva godina mojega misionarskog rada. Uza sve to lijepo što svaki dan viđim i doživljavam, uočavam i velike potrebe i poteškoće ovdašnjeg svijeta. Uviđam koliko im znači misionar i da bez njega misija ne može živjeti. Misionar je pokretač, netko do koga puno drže. Misija je sastavljena od dvije župe – Njoko i Nvida. Obje župe imaju oko 40 vanjskih postaja. Ogromno područje i velika udaljenost. Putovi su loši, a ljudi su više „gladni riječi i prisutnosti“ negoli kruha. Idući u te

iz života naših misionara

udaljene postaje, upoznao sam mnoge obitelji, mlade i starije, i upoznao sam ono s čim se bore, njihove životne uvjete. I kao što rekoh, iako ima dosta siromaštva, ljudi su željni da im dođe svećenik, da ih sasluša, čuje njihovu situaciju i odmah su veseliji. Sami su po sebi dosta skromni i zadovoljni malim, onim što imaju. Uvidio sam da u udaljenim selima nema škola, a to nije dobro za djecu. Ambulante su također rijetkost. Posebno su ugrožene

djevojčice, koje, budući da škole nema, vrlo rano stupaju u brak. Uvidio sam da je potreban sustavan rad na svim područjima, posebno u školstvu i brizi za zdravlje. Velik problem su i razne sekte, koje nadiru sa svih strana i koje svojim programima takozvane humanitarne pomoći ljudi čine svojim robovima. Osjećam da se ovdje tako vodi pravi rat za duše, jer je velik broj djece i velik je broj katolika koje te sekte sa zapada žele privući u svoje okrilje. Svakim misionar ovdje je pravi Božji dar i ljudi ga takvim doživljavaju. A misionar treba podršku i pomoć. Puno je volontera koje dovode sekete, ali pravi volonter, s katoličkim vrijednostima, ovdje će biti zlata vrijedan i nadam se da će

takvih suradnika u budućnosti biti. Za mene je sada veliki problemi domaći silozi jezik, koji nastojim naučiti da mogu sa svima komunicirati i na taj ih način što bolje razumjeti. Da mogu uspostaviti komunikaciju sa svima – djecom, odraslima i starijima, jer svi oni ipak najbolje razumiju svoj materinji jezik. Trudim se koliko mogu, ali još uvijek zvučim vrlo smiješno i nezgrapno, što uvelike uveseljava sve, od najmladih do najstarijih.

Divim se tim ljudima, njihovoj ljubavi prema životu, prema djeci, koju imaju u veliku broju. Isto je tako zadivljujuća njihova otvorenost za Boga, pa osjećam veliku odgovornost. Neprocjenjiv je dar moći djelovati i navještati Kristovu radosnu vijest ovdje u Misiji Njoko. Da bih to mogao, trebam vašu molitvenu podršku, a vi ste već prisutni u mojim molitvama i žrtvama.

ARGENTINA
– s. M. Edita Lukic

Dragi čitatelji Radosne vijesti!
Na zamolbu nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj želim vam u ime sestara milosrdnica u Južnoj Americi iznijeti ovdje kratak prikaz našeg djelovanja na tom kontinentu.

Bog je u svojoj očinskoj providnosti pripremao za sestre milosrdnice mjesto u Argentini zasigurno puno prije nego se to ostvarilo 30. srpnja 1934. godine, kada je pet zagrebačkih milosrdnica uplovilo u luku Buenos Airesa. Dodošo ovamo na poziv hrvatskih franjevaca, male braće, Provincije sv. Jeronima u Zadru, koji su svoje djelovanje u Argentini bili započeli prije nekoliko godina. I kad stigoše, gledaju na sve strane, pitaju se kuda i kamo krenuti, a franjevca koji je sve dogovarao niotkud. Trenutci neizvjesnosti potrajaše dok im ne priđe jedna osoba koju je franjevac poslao pred njih. Na žalost, morale su se same brinuti o svom smještaju. Kratko vrijeme provedoše u kući sestara franjevki u Buenos Airesu, a onda se smjestiše u iznajmljenoj kući u radničkoj četvrti Dock Sud, u lučkom dijelu Buenos Airesa, u blizini župne crkve Srca Isusova koju su vodili njemački redovnici.

Zasukaše odmah rukave, otvorise svoja srca i započeše ondje raditi za Boga i duše. Bile su to skromne i jednostavne redovnice, čvrste vjere, predvođene hrabrom sestrom Teklom Delač, njihovom prvom predstojnicom i kasnije vrhovnom glavaricom Družbe. Zaoraše sestre na njivi Gospodnjoj imajući u vidu dobrobit i spas svih onih koje će Bog staviti na njihov put.

Žar i ljubav milosrdničkog poslanja

Započeše s podučavanjem djece emigranata, kojih je tu bilo iz raznih zemalja, a ponajviše iz Hrvatske – većinom iz Dalmacije. Svi su oni teškom mukom zaradivali kruh svagdanji i uvelike su se razveselili kad se proširila vijest da će "naše sestrice", kako su ih od milja zvali, otvoriti u tom predjelu svoju školu. Kako, s čime? Jednostavno – pouzdajući se svesrdno u Božju providnost. Kupiše tako jednu parcelu i dadoše blagosloviti kamen temeljac budućeg školskog zavoda u mjesecu prosincu 1935. godine. Posvetiše ga Kristu Kralju, pod čijom zastavom i započeše svoju plemenitu avanturu, sigurne da će to djelo u dogledno vrijeme biti stvarnost. I tako bî. Već u ožujku 1936. započe nastava u nekoliko učionica u prizemlju malog zданja, koje će iz godine u godinu rasti. Mala grupa djece, nekoliko učiteljica, puno nade da će se broj učenika svakim danom povećavati. Nisu se prevarile. Potrebe su bile sve veće i tako godine 1947. uz osnovnu školu imaju već i srednju školu trgovackog smjera, kojoj je bila svrha ospasobiti učenice za posao, da bi tako mogle pomagati svojim obiteljima. Bio je to uistinu veliki podvig sestara koje su imale viziju. Danas taj prvi školski zavod sestara milosrdnica u Argentini ima nešto više od tisuću učenika. Bog neka je blagoslovjen! Imajmo u vidu da su u međuvremenu stizale iz Hrvatske nove grupe sestara misionarki da bi se moglo što bolje odgovoriti na tolike potrebe.

Sestra Tekla, duša i animatorica prve ekspedicije sestara, izabrana je godine 1939. za vrhovnu glavaricu Družbe i iste je godine na ovom kon-

tinentu otvorila Argentinsku odnosno Južnoameričku provinciju, odredivši da i ona bude posvećena Kristu Kralju. Glas o djelovanju sestara milosrdnica se širio, stizale su molbe za rad u bolnicama, starčkim domovima. Tako sestre preuzeše rad u nekoliko bolnica diljem Argentine. Vidjevši požrtvovan rad sestara, počeše se sestrama pridruživati domaće kćeri. Sestre zato otvaraju novicijat, gdje se formiraju u duhu svetog Vinka one koje će nastaviti njihovo milosrdničko djelo. Uvijek je to bio mali broj mlađih, ali nikad sestre nisu izgubile nadu. Trenutno se dvije mlade Argentinke pripremaju da bi se nakon polaganja redovničkih zavjeta uključile u apostolat zajednice.

Djelovanje u Paragvaju i Urugvaju

U vihoru Drugoga svjetskog rata, 1942. godine, sestre prelaze granice Argentine i otvaraju prvu kuću u Paragvaju. Oci isusovci, koji su ostavili dubok trag u povijesti te zemlje i mjesne Crkve, pozvaše ih u mjesto San Ignacio da ondje otvore školu i tako započnu apostolat koji će trajati sve do danas. Sestre su s vremenom otvorile još pet zajednica diljem zemlje i od 1997. godine djeluju kao samostalna provincija sa sjedištem u Asuncionu, glavnom gradu Paragvaja. Paragvajski narod puno je pretrpio u svojoj povijesti. Prisutnost sestara među tim jednostavnim i skromnim narodom urodila je plodom mnogih zvanja, članica najprije Argentinske a poslije i Paragvajske provincije. Godinama već nema ni jedne sestre Hrvatice u Paragvaju, ali narod ih se još danas sa zahvalnošću sjeća. Poseban trag ostavila je sestra Slava Vedrina, koja je provela gotovo cijeli svoj vijek u službi najsironašnjih i koja je umrla na glasu svetosti. Sestre su proširele svoje djelovanje i u susjedni Urugvaj. Prva redovnička zajednica u toj zemlji osnovana je 1946. godine u Montevideu, u jednom sanatoriju za umobilne. Otvori-

le su poslije još nekoliko zajednica, iz kojih su se, na žalost, polako povlačile zbog sve manjeg broja sestara. Prije nekoliko mjeseci napustile su zadnje mjesto svog djelovanja u Urugvaju – Migueš, gdje su vodile župnu školu. Sjeme vinkovske karizme u toj je zemlji ipak posijano. Vjerujemo da će Gospodin bdjeti nad njegovim rastom i da će ono u svoje vrijeme dati mnogo roda, a mi mu ostajemo zahvalne za sve što smo kao Družba mogle učiniti u toj našoj susjednoj zemlji.

Naše polje rada je danas u Argentini i Paragvaju. U Argentini vodimo pet školskih zavoda u kojima se odgaja više od tri tisuće djece i mlađih. Najudaljenija sestarska zajednica nalazi se u Río Turbiji, u Patagoniji, oko tri tisuće kilometara od Buenos Airesa. U tim školskim ustanovama zajedno sa sestrama radi oko 450 laika, što učitelja, što onih koji rade u administraciji i na održavanju zdanja. Sestre rade u dvije državne bolnice, u jednoj misijskoj postaji i u kući odgoja, odnosno kući za naše starije i bolesne sestre.

Prvih pet sestara milosrdnica zapravo je duboke brazde i dobro pripremilo teren da bi sjeme Božje riječi i milosrdnih djela koje su nakon njih sijale druge sestre moglo roditi dobrim rodom. Spomenula sam da je Družba u Južnu Ameriku uputila više grupa sestara misionarki – nekoliko desetaka: Hrvatica, Slovenki i Bugarki. Danas je ovdje još samo osam sestara Hrvatica, od koji je pet aktivnih, a tri su starije i bolesne i provode svoje dane u molitvi, predane i zahvalne što su ustrajale u svom milosrdničkom i misionarskom zvanju. Ostale, piše Kronika, istrošivši se radom na njivi Gospodnjoj, počivaju u miru: 65 sestara Hrvatica, 11 Slovenki i tri Bugarke. Njihov su apostolat nastavile kćeri ovog podneblja istim žarom i istom ljubavlju, a one ih s neba zagovaraju.

Dragi čitatelji Radosne vijesti, sada kada znate nešto više o misionarskom radu sestara milosrdnica u Južnoj Americi, nadam se da ćete gorljivo moliti Gospodara žetve da oduševi srca mlađih Amerikanki za ovo djelo kćeri svetoga Vinka.

INTERVJU SA SUDIONICIMA VJERONAUČNE OLIMPIJADE IZ DRNIŠA

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Mali misionari zanosnih srdaca

Za početak, recite nam nekoliko riječi o sebi.

Mi smo vjeroučenici OŠ-a Antuna Mihanovića Petropoljskoga iz Drniša. Od početka šk. god. 2016./2017. pripremali smo se za Vjeronaučnu olimpijadu, pod vodstvom mentorice s. Klare Pavlović, članice Družbe sestara franjevaka od Bezgrješne, a koja na području naše Župe Gospe od Ružarija pastoralno djeluje već 84 godine. Na početku školske godine svi vjeroučenici od 5. do 8. razreda mogli su se prijaviti za Vjeronaučnu olimpijadu. Sudjelovalo je 22-ije vjeroučenika, koji su stupili na školsko natjecanje. Najveći broj bodova osvojili su vjeroučenici Ivan Elez, Iva Čupić, Petra Marin (vjeroučenici 8. razreda) i Petra Šaran (vjeroučenica 7. razreda). Oni su našu školu predstavljali na biskupijskom/županijskom natjecanju, koje se je održalo 2. ožujka u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Naša ekipa osvojila je najviše bodova, tako da smo imali čast, ali i odgovornost predstaviti našu biskupiju/županiju na državnom natjecanju.

Nedavno je u Topuskome održana Vjeronaučna olimpijada na kojoj ste osvojili sjajno, treće

mjesto. Ove godine tema Olimpijade bila je misijska djelatnost Crkve. Sestro Klaro, što vi, kao mentorica, kažete na odabir teme?

 Misijska djelatnost proizlazi iz najdublje naravi Crkve. Razlog te misijske djelatnosti proizlazi iz volje Boga, „koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine“.

Članove Crkve na vršenje misijske djelatnosti nagoni ljubav, kojom ljube Boga i kojom žele dijeliti sa svim ljudima duhovna dobra ovoga i budućeg života. Po sakramantu krštenja svi smo pozvani biti misionari i sudjelovati u misijskoj djelatnosti Crkve. Čini mi se da naši vjeroučenici, ali i vjernici općenito, kad čuju riječ misije, misionar, odmah misle da trebamo ići u Afriku među gladne i tek tad ćemo biti pravi misionari. Znamo da riječ misije dolazi od latinske riječi missio = poslanje, a to znači da je misionar poslanik. Tu svoju zadaću mogu i trebam izvršavati ne u Africi, nego ondje gdje živim. Najprije trebam biti misionar u svojoj obitelji, školi i župnoj zajednici. Po primjeru i zagovoru sv. Franje trebam biti „živo evanđelje“, a to znači pozitivna reklama evanđelja.

Bogato crkveno zajedništvo

Kakvi su vaši dojmovi s Olimpijade?

S. Klara: Za mene osobno, kao vjeroučiteljicu, ova Vjeronaučna olimpijada bila je velik izazov u mojoj 20-godišnjem vjeroučiteljskom pozivu u školi. Prvi put sam pripremala ekipu za natjecanje. Na prvom mjestu mi je bilo da se Bog proslavi po našoj pripravi i natjecanju. Da si svaki natjecatelj i mentor u sebi posvijesti misionarski duh i poziv. Zahvalna sam Bogu što su takvi i moji dojmovi s natjecanja. Doživjela sam bogato crkveno zajedništvo. Osjetila sam plodove školskog vjeronaučka, trud, napor koji su uložili naši vjeroučenici i mentori.

Petra: Bilo mi je odlično. Naučila sam puno toga i trud se isplatio. Rezultatom sam zadovoljna, ali naravno, uvijek može bolje. Posebno me se dojmilo kako su nas lijepo primili i ugostili. Osjećala sam se kao kod kuće.

Ivan: Dosta mi se svida što je Vjeronaučna olimpijada najbolje organizirano natjecanje od svih. Isto to se dogodilo i ove godine, a to znam jer sam sudjelovao i na mnogim drugim

natjecanjima. Što se tiče rezultata, vrlo sam zadovoljan. Treće mjesto je izvrsno, a odlično je i to što prva tri mjestra odlaze na nagradno putovanje u Češku. Posebno me se dojmila atmosfera, koja je bila vrlo prijateljska, to jest nije se osjetilo nikakvo neprijateljstvo među nama.

?

Jeste li zadovoljni rezultatom?

S. Klara: Treće mjesto, koje smo mi osvojili, plod je našeg

rada, truda, učenja, koje smo svi zajednički uložili. Taj trud Bog je blagoslovio i zato sam Bogu zahvalna na osvojenu trećem mjestu. Ali iza tog rezultata stoje mnogi koji su nas podržavali. To su na prvom mjestu roditelji naših vjeroučenika, ravnatelj škole Saša Kolumbo, pedagoginja Julijana Golik i svi djelatnici škole, koji su nam bili moralna podrška, kao i naš župnik fra Damir Ćiro Čikara. Hvala svima, jer bi bez njihove moralne podrške bilo teže ostvariti rezultati. Naša škola, župa i svi Drnišani su zadovoljni, ponosni i raduju se s nama.

Nova misijska otkrića

?

Što vas se posebno doj Milo?

S. Klara: Radost koju su svi na-tjecatelji dijelili jedni s drugima, a posebno s nama koji smo osvojili medalje. U tom sam doživjela poniznost svih natjecatelja da treba znati prihvati i pobjedu i poraz.

?

Kako ste se pripremali za Olimpijadu? Jeste li se dodatno informirali o misijama i hrvatskim misionarima?

Petra: Pripremali smo se tako što smo se dva puta tjedno sastajali. Ispitivali smo jedni druge, proučavali skripta i rješavali ispite koji su nam puno pomogli. Također smo se dodatno informirali o misijama i hrvatskim misionarima.

Ivan: Na razini škole pripreme su započele čim je došao materijal za Olimpijadu, a intenzivnije pripreme za biskupijsko natjecanja. Naučio sam dosta toga novoga o misijama i bio sam poprilično iznenaden nekim stvarima, jer nisam mislio da se tako događalo. Misijski angažman nam je dosta pomo-gao, jer smo imali dosta znanja o misijama prije same Olimpijade.

?

Sada, kad ste osvojili medalju na Olimpijadi, vjerujem da su

vam misije postale još dra-že. Što vam znači osvajanje medalje?

! **Petra:** Ta medalja mi puno znači. Moji ro-ditelji se ponose sa mnom kao i moja braća. Oni su mi bili najveća podrška.

Ivan: Medalja je za mene nagrada koju sam osvojio za svoj naporan rad, ali iskreno, najljepeše što sam dobio na natječanju jest misijska krunica. Naravno, svi su bili presretni i bilo im je vrlo drago zbog našeg uspjeha.

Iva: Cijela obitelj bila je ponosna na naš uspjeh, osobito roditelji.

Siromahu i bolesniku uvijek je lijepo pomoći

? **Već ste dugo misijski aktivni, naučili ste mnogo o misijama. Što za vas znače misije? Doživljavate li se malim misionarima?**

! **Petra:** Za mene misije znače propovijedanje drugima o tome kako je Bog uvijek s nama i kako je siromahu i bolesniku uvijek lijepo po-moći. Da, doživljavam se malim misionarom i na to sam jako ponosna.

Ivan: Misije su za mene jedna pre-divna aktivnost, kojoj je cilj pomoći drugoj braći u konačnom spasenju. Naravno, ja sam mali misionar, jer često molim za misije. Misije su važne, jer Crkva dobiva nove članove, koji su joj bitni, baš kao i Crkva njima. Hrvatska je pod utjecajem modernizma, što sve pridonosi sekularizaciji, pa je bitno misionarski djelovati i povratiti tradicionalne katoličke vrijednosti.

Iva: Misije su dužnost svih nas. Doživljavam se malom misionarkom jer i ja moram širiti svoju vjeru. Isus nam je dao zadaču da širimo evanđelje po cijelom svijetu, a to znači i u Hrvatskoj.

? **Sestro, godišnji će se susret hrvatskih misionara ove godine održati u vašoj biskupiji. Mogli bismo reći da je to dodatna nagrada vašemu timu. Mislite li da će taj susret pridonijeti boljemu poznavanju misijskog poslanja Crkve u vašoj biskupiji? Što će taj susret značiti za biskupiju?**

! Svaki susret koji se održava u nekoj biskupiji obogaćenje je za biskupiju i njezine članove.

Tako će naša ekipa i župna zajednica doživjeti ovaj susret kao zahvalnost Bogu za sve naše misionare i misionarke koji su svoje živote posvetili Bogu služeći braći i sestrama u dalekim zemljama. Župna zajednica Gospe od Ružarja poznata je po misijskom djelovanju, jer je prije mene pastoralna djelovala s. Augustina Vukančić, koja je vjernike motivirala za pomoći misijama u dalekim zemljama, to jest na misije AD EXTRA.

Cilj mojega pastoralnog djelovanja u školi i župi jest na misije AD INTRA, koje se odnose na djelovanje u već kristijaniziranim krajevima, tj. na ono što će Ivan Pavao II. i Benedikt XVI. izreći u pojmu „nova evangelizacija“.

Dao Bog da i ovaj susret misionara u našoj biskupiji bude poticaj svakomu župljaninu da u sebi probudi misionarski duh, koji će biti znak zrelosti vjere i kršćanskog života u njihovu svakodnevnom životu.

? **I za kraj, što biste poručili mladima koji žele postati misijski animatori?**

! Mladi, budite hrabri! Ne bojte se zaveslati na pučinu mora. Crkva vas treba, treba vas vaša župna zajednica, trebamo vašu ljubav, radost, odricanje, znanje... Dragi mladi, ne bojte se zanosna srca reći da Isusu, velikodušno mu odgovoriti i naslijedovati ga!

Imperativ razoružanja po Kristovim mjerama

Da se nacionalne vođe čvrsto zalažu za okončanje trgovine oružjem, koja čini žrtvama tolike nevine ljudi.

Piše: don Ivan Štironja

Utemelju čovjekova bića stoji mir. U biblijskom pogledu mir je plod pravednosti, odsutnosti grjeha. Proroci su narod pozivali na nadu u Mesiju koji će donijeti mir. To je postalo stvarnost dolskom Isusa Krista, koji je u program ostvarenja Kraljevstva Božjega stavio mir: „Blago mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati“ (Mt 5,9). Isusovom žrtvom na križu grjeh je zauvijek pobijeden, te je tako svijetu darovan mir. Svoj je mir Isus predao apostolima uz obećanog Duha Braničelja kojega će Otac poslati: „Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje“ (Lk 14,27).

Isus je po daru mira prepoznatljiv u svojoj Crkvi i u srcu svakoga od nas: „Mir vama!“ Ostavio nam je sebe u sakramantu svete Euharistije. Tako u misnom slavlju i molitvama euharistijskoga bogoštovlja susrećemo mir kao vrlo važan dar i sadržaj za koji se moli i traži od Gospodina.

Crkva trajno navješta i bori se za taj mir. Pape se ne umaraju pozivati na mir. Ako promatramo nekoliko posljednji desetljeća, vidimo snažno zalaganje Svetе Stolice protiv naoružanja. Sedamdesetih je godina utrku

za naoružanjem nazvala „agresijom koja postaje zločin“. Svjetu, kao istinska majka, neumorno ponavlja i poručuje da mir nema alternativu.

Nažalost, svijet ostaje pri svojim mjerilima, kad je u pitanju mir. Dok s jedne strane milijuni umiru od gladi i ţedi, s druge strane se milijarde sredstava troše na naoružanje, razvija se ratnu tehnologiju. Pojedini se narodi i države sve više naoružavaju kako bi, tobože, bili sigurniji. Zabavljaju činjenicu da s porastom naoružanja raste i razornost u svijetu, što u konačnici znači da time raste i nesigurnost, a tako onda rastu i zlorabe tih opasnih naprava i broja žrtava.

Razni portalni donose skandalozne najave vodećih svjetskih sila u svijetu kako kane povećati svoje vojne troškove. Radi se o milijardama. Tako npr., jedna od njih najavljuje povećanje za 9 %, što je ravno iznosu od oko 54 milijarde dolara. Nije dugo trebalo čekati da se čuju najave povećanja vojnih troškova i s druge strane svijeta.

Zaista je potrebno moliti za nacionalne vođe, da progledaju očima Duha Božjega, da snaga nije u naoružanju nego u razoružanju.

Školovanje, jačanje razuma, širenje Duha Božjega, to je pravo ulaganje. Za te se projekte valja povećavati sredstva.

Prema nekim podacima u svijetu se na naoružanje troši oko 1700 milijardi dolara. Da apsurd bude još veći, što se više govori o razoružanju sve je više nuklearnih bojnih glava. Dokle ide ljudska ludost, kad je u pitanju naoružanje, potvrđuje ime najveće nenuklearne bombe koju se naziva „majkom svih bombi“ (GBU-43 MOAB). Nedavno je upotrijebljena u Afganistanu. Ovom zlorabom imena „majka“, učinjen je teški zločin i grjeh prema svim majkama, kao i prema njihovo djeci, a to smo svi mi. O tomu se, uglavnom, šuti. Pa i prosvjednici.

Dok svijet ne shvati istinski dar i značenje mira kojega Krist nudi svojim programom, dok ne shvati potrebu i važnost imperativa razoružanja za koji se njegova Crkva zaleže, mi kršćani ostanimo postojani u molitvi zajedno s Isusovom Majkom Marijom. Uključimo se u tu golemu povorku molitelja i jednodušno molimo: *Sveti Bože, sveti jaki Bože, sveti besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelomu svijetu!*

ZAGREB

Predstavljen film o fra Iliju Barišiću

Film „Od Rame do Konga“ o misijonaru fra Iliju Barišiću, autora Ivice Barišića predstavljen je u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 15. svibnja. Misionara fra Iliju predstavila je i program vodila Ines Sosa Meštrović, voditeljica projekata Nacionalne uprave PMD. O misijskom djelovanju fra Ilijie govorio je vlč. Anton Štefan, nacionalni ravnatelj PMD. Spomenuo je različite oblike misijskog služenja fra Ilijie, naglasivši njegovu blagotvornu radost i kršćanski optimizam te miris svetosti koji zrači fra Ilijie. Autor filma govorio je o ideji nastanka i sadržaju filma, a materijal je snimio za vrijeme svog posjeta misiji sv. Klare u Ngengere u kojoj sada misijski djeluje fra Ilijie. Na predstavljanju je bila prisutna skupina župljana iz župe Barra Mansa iz Brazilia s misionarom p. Milanom Knezovićem koji su nakon hodočašća u Fatimu došli u posjet Hrvatskoj. Svojim pjevanjem su popratili predstavljanje filma. Prisutna je bila s. Agnezija Bilić, misionarka iz Ruande, koja se nalazi na svom redovitom boravku u domovini.

Ovo je treći film Ivice Barišića o misijskom djelovanju fra Ilijie. U prvom dijelu filma „Od Rame do Konga“ prikazan je način putovanja i prijevoza ljudi i robe u sjeverozapadnom dijelu DR Koga, u gradovima Butembo i Beni i u okolnim mjestima i selima. Putuje se najviše pješke i biciklima, zatim motorkotačima na kojima se ponekad vozi i 4 – 5 osoba, raznim vozilima najčešće prenaratpanima stvarima i ljudima te kamionima na kojima se na natovarenoj robi vozi još mnoštvo ljudi. I to sve prašnjavima stazama, putovima i

cestama bez asfalta. Različite potrepštine i proizvode kao što su voda, drva, voće i povrće žene i djeca nose na leđima i glavi. Muškarci na biciklima prevoze različitu robu do prodajnih mjesta, a težina robe zna biti i preko 200 kg. To je vrlo naporno posebno kad guraju bicikle uz brdo pa im usputni prolaznici pomažu za neku nagradu, dva krumpira ili glavicu luka.

Film u nastavku prati prigode iz svakodnevnog života domaćih ljudi, rad u polju, druženja uz neizostavno pjevanje i ples puno osebujnog afričkog ritma i temperamenta.

Film prikazuje misna slavlja koja traju i više sati, popraćena pjevanje i plesom u kojima svi prisutni živo sudjeluju, a osobito je dojmljiv prinos darova kad se donose domaći proizvodi pred oltar. Dio filma prikazuje način školovanja u koje misionar fra Ilijie ulaže puno truda: izgradnjom škola i organiziranjem misijskih kumstava. Snažno je svjedočanstvo jedne majke brojne djece koja u svoje ime i u ime cijele zajednice zahvaljuje fra Ilijie i dobročiniteljima koji svojim donacijama omogućuju izlaz iz bijede i siromaštva djeci i mladima.

Film završava životnim putem misionara fra Ilijie koji je rođen 1942. u selu Grmići kod Prozora. On je četrnaestoro dijete svojih roditelja. Majka mu je umrla kad je imao 6 mjeseci, a otac kad je imao 10 godina. U ljudskim očima bio je bez perspektive, ali Bog ga je izabrao da pomogne tisućama ljudi u dalekoj Africi pritisnutima nevoljama gladi i krajnjeg siromaštva donoseći im dar vjere, obrazovanja, svekolikog napretka i pravog ljudskog dostoјanstva. (RV)

ZAGREB

Predstavljena knjiga „Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“

U sklopu Katehetske proljetne škole 5. svibnja u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu predstavljena je knjiga prof. dr. Milana Šimunovića o misijskoj tematiki

„Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“. Riječ je o knjizi koja je prvo izdanie Biblioteke Missio s kojom Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Hrvatskoj započinje pose-

ban niz izdanja u smjeru promicanja hrvatske „misiologije“. Knjiga dr. Šimunovića „Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“ plod je višegodišnje suradnje s uredništvom lista Rado-

sna vijest. Naime, na molbu nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela u RH vlč. Antuna Štefana, prof. Šimunović je godine 2013. počeo pisati za spomenuti list. Potaknuta izvrsnom recepcijom od najširih krugova i najraznovršnjih čitatelja, javila se ideja o objedinjenju tekstova za Radosnu vijest i drugih, dodatnih materijala (poput prigodnih izdanja PMD-a, te onih sa susreta europskih nacionalnih ravnatelja PMD koji nisu bili objavljeni) u samostalnu knjigu. U predstavljanju knjige uz autora sudjelovali su vlč. Stefan i recenzent doc. dr. Krinoslav Novak, a program je moderirao predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda HBK izv. prof. dr. Ivica Pažin.

Vlč. Štefan istaknuo je kako u knjizi autor iznosi svoja stručna razmišljanja na temu misija u župnim zajednicama. Mišljenja sam da će to djelo postati važno, osobito u našoj Crkvi, u našim župnim zajednicama, jer ovdje nalazimo mnogo stručne građe koja obrađuje kako se prenosi vjera, rekao je Štefan, koji je i urednik knjige, te podsjeća da kada govorimo o duhovnoj obnovi Crkve, o njezinoj izvornoj duhovnosti, ili „novoj“ duhovnosti, koja treba ispunjavati novu evangelizaciju, govorimo i o novoj mi-

sijskoj duhovnosti. Nju treba ponovno prihvati kao temeljni način života kršćanske zajednice.

Autor knjige prof. dr. Šimunović kratko se osvrnuo na sam nastanak tekstova objavljenih u knjizi, koje je napisao na inicijativu vlč. Štefana. U tekstovima se promišlja kako revitalizirati misionarsku svijest u našim župnim zajednicama. „Posljednjih godina pratim, osobito temeljem učenja i nastupa pape Franje da kršćani pomalo gube korak s vremenom, gube nadu. Njegove poznate riječi su: „Nemojte da nam netko ukrade misijsku svijest, radost evanđelja“. Kao da smo se dijelom umorili. Pisao sam od mjeseca do mjeseca slijedeći tijek liturgijske godine o buđenju evangelizacijske svijesti kod svih kršćana.“

Dr. Novak istaknuo je da naslov knjige govori o sadržaju kojim se knjiga na vrlo konkretnan bavi, a to je prepoznavanje novih okolnosti suvremenoga svijeta i odgovor na pitanje o potrebi određenih pomaka u stvaranju misionarskoga lica Crkve u kršćanskim zajednicama.

Dr. Šimunović je u ovome tekstu dao „dijagnozu“ situacije u kojoj danas živi Crkva u domovini, ali i na ši-

rem planu, dajući vrlo konkretnе misli iz konkretnog života, uvezši u obzir i crkvene dokumente kao i temelje naše vjere, koji su nam objavljeni u Božjoj riječi. Potom je iz te perspektive ponudio vrlo konkretnе odgovore na pitanja kako i na koji način u današnjem vremenu bilo čovjek osobno, ali i Crkva kao zajednica vjernika može usmjeriti svoje djelovanje u naviještanju vjere onima koji Isusa nisu susreli ili onima koji su ga susreli ali ga nisu osobno upoznali, rekao je Novak. (IKA)

ZAGREB

Duhovna obnova kod sestara franjevki misionarki iz Asiza

Sestre franjevke misionarke iz Asiza otvorile su vrata svojeg samostana za susret s djevojkama koje su stigle iz Vinkovaca u pratnji s. Ane. Došlo je nas pet djevojaka. Cilj našeg puta bila je duhovna obnova od 21. do 23. travnja, a tema obnove bila je *O Bože, zar si pozvao mene*. U tom su nam pomogli likovi iz Strog i Novog zavjeta. Abraham nas je pozvao da otvorena srca slušamo Boga i imamo povjerenje u njega.

Zadatak nam je bio povezati učenike koji su doživjeli čudesan ribolov s pjesmom *Krist na žalu*. Sestre s kojima smo bile svjedočile su nam o svojem pozivu, koji im je Gospodin uputio. Svaka od njih na svoj način. Govorile su nam i svojoj zajednici. Bilo je zanimljivo kad su govorile o misijama, o zemljama gdje njihove sestre rade i slave Boga. Misiske boje smo znale budući da smo neke bile i na Vjeronaučnoj olimpijadi, koja je za temu imala misije. Svaki smo dan molile *Krunicu Božjeg mi-*

losrda i Gospinu krunicu. Na sv. misu smo odlazile u grad. Uz razgovor, slušanje i osluškivanje riječi Božje, slavile smo Boga i svojim glasovima. Vrijeme provedeno sa sestrama ostat će nam u lijepu sjećanju. Radionice, molitve, krunice, klanjanje... Sve je bilo predivno. Sada slijedi vrijeme našeg promišljanja o sve му, ali i osnažena života, jer smo ponovno snažnije doživjele istinske vrijednosti našeg postojanja.

Andela, Kristina, Lucija, Nikolina, Petra

TROGIR

Humanitarni koncert „Pomognimo misije“

„Pomognimo misije“ naziv je humanitarnog koncerta koji se održao u nedjelju 30. travnja u trogirskoj pravoslavničkoj crkvi, na kojem je prikupljeno 9.600,00 kuna.

Događaj je organizirao Hrvatski katolički zbor „MI“ – Trogir, a kroz program je nazočne vodila Danie Radan, voditeljica misijske sekcije mladih pri HKZ-u „MI“.

Nastupili su Zbor mlađih sv. Lovre, Klapa Stivanja, Klapa Mindula, Klapa Okruk, Klapa Pokornik, Vlatko Belas te Djevojački zbor SŠ Ivana Lucića.

Na kraju koncerta nazočnima se obratio dekan Trogirskog dekanata i katedralni župnik don Vinko Sanader zahvalivši

Gradu Trogiru na doniranim sredstvima te svim građanima koji su svojim doprinosom pomogli misijama.

ŠIBENIK

Nacionalnu upravu Papinskih misijskih djela u Zagrebu u petak, 5. svibnja posjetili su sudionici natjecanja iz vjeronauka Vjeronaučne olimpijade Šibenske biskupije.

Učenike osnovnih i srednjih škola, na čelu sa s. Jakicom Vuco, predstojnicom Katehetskog ureda Šiben-

Mladi Šibenčani žele biti misionari

ske biskupije pozdravio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u RH vlč. Antun Štefan s djelatnicima. Vlč. Štefan je pozvao vjeroučenike, da ono što su tijekom godine učili za natjecanje sada pretoče u svoj život i postanu misionari u svojoj okolini.

S obzirom da je Šibenska biskupija domaćin ovogodišnjeg Susreta misionara i misionarki neka ovaj posjet bude početak dublje pripreme za taj veliki događaj u biskupiji, potaknula

je Ines Sosa Meštrović iz Nacionalnog misijskog ureda.

Gosti su dobili časopis Radosnu vijest i molitvenik kako bi mogli moliti s vršnjacima diljem svijeta.

Za posjeta Zagrebu, gosti iz Šibnika uputili su se u katedralu gdje ih je dočekao povjerenik za migrante i turiste vlč. Andelko Katanec, te ih upoznao sa Stepinčevom katedralom. Upoznavanje katedrale završili su pokraj oltara sv. Ćirila i Metoda misionara koji su donijeli kršćanstvo

VINJAN

Djeca iz Vinjana za djecu u Africi

Vinjančani su uvijek imali osjećaja i ljubavi za siromašne, jer su i sami živjeli u siromaštvu, iako su se mučili i trudili poštениm radom živjeti i podizati svoje obitelji s brojnom djecom. Danas djeca u Vinjanima ne znaju što je glad, ali imaju osjećaja prema siromašnim i potrebnijima.

Jedanaesta je godina od dolaska župnika fra Denisa Šimunovića u Župu Vinjane, pa se na njegovu inicijativu svake godine sedamdesetak župljana, zajedno s prijateljima, uključi u akciju Kumstva u Kongu. Sa 100 eura

godišnje najsirošnija djeca mogu platiti učitelja, odjeću, školski pribor te, što je vrlo važno, dobiti dnevno jedan obrok.

Tu akciju, vodena primjerom starijih, podržala su i djeca iz četiri područne škole: Donji Vinjani, Lončari, Kukavice i Kutleše, koji školjuju troje djece u Kongu. Usto su djeca nekoliko puta prikupljala novčana sredstva za gladnu djecu u Africi, kupovala „Caritasove“ narukvice i druge proizvode da bi

pomogli siromašnjima. Mnogi su se u korizmi i došašcu odričali slatkiša i novac davali za siromašne. Djeca Župe Vinjane vole pomagati drugima ne zato što imaju u obilju, nego zato što su naučena dijeliti s drugima!

Fra Denis Šimunović

MOSTAR

Prva sveta pričest u znaku odricanja za gladnu djecu u misijama

U nedjelju 7. svibnja 2017. u katedralnoj župi u Mostaru, na svečanoj sv. misi u 11 sati, 81 pravopričesnik primio je sakrament prve svete pričesti. Sv. misu predvodio je Davor Berezovski, župni vikar i vjeroučitelj pravopričesnika, u koncelebraciji sa župnikom Lukom Pavlovićem, župnim vikarima Nikom Luburićem i Ilijom Petkovićem te gostom Miljenkom Pavkovićem, koji kao svećenik djeluje u jednoj župi u Meksiku. Misno slavlje svojim pjevanjem uzvećao je glazbeni sastav mladih "Sv. Josip". U svojoj propovijedi župni vikar je potaknuo pravopričesnike da cijelogra svojeg života ostanu vjerni prijatelji Isusovi te da Isusu dopuste da im bude pomoćnik i pratitelj na njihovu

životnom putu. Pozvao ih je i na ustrajnost u vršenju dobrih djela, a na poseban način da svojim ponašanjem budu primjer jedni drugima. Tijekom prinosa darova pravopričesnici su prinijeli i misijske kasice s iznosom od 950 KM, kao plod njihova korizmennog odricanja za gladnu djecu u Africi. Uz prigodne darove koje su dobili tijekom slavlja prve sv. pričesti, pravopričesnici su dobili i misijske krunice, kao znak zahvalnosti za njihov prikupljeni misijski dar i osjećaj za potrebne u Africi. Hvale vrijedne su takve pastoralne aktivnosti, po kojima se kod djece razvija misijska svijest i želja da uvijek treba pomagati one koji su u potrebi.

Don Marin Skender

TRAVNIK

Kap ljubavi za kap sreće Misije Njoko

U Katoličkome školom centru „Petar Barbarić“ u Travniku ove je godine provedena korizmena akcija skupljanja pomoći za misije, a započela je 1. ožujka 2017. godine, na Čistu srijedu. Zašto smo se baš odlučili pomoći Misiji Njoko (na silozi jeziku majmun se kaže njoko), koja se nalazi

u južnom dijelu Zambije? U misiji Njoko u Zambiji drugu godinu djeluje naš svećenik iz BiH Gabrijel Jukić. Da bismo mu olakšali misionarski život bar malo, odlučili smo u korizmi skupljati novčane priloge odričući se raznih slastica, lizalica, bombo na, kolača, sokova itd. Akcija je provedena u školi,

a učenici su animirani na satu vjeronauka i na razrednom satu. Učenici od 1. do 5. razreda pravili su vlastite misijske kasice, a učenici od 6. do 9. razreda dobili su gotove misijske kasice i ubacivali svaki dan koliko je tko mogao. U osnovnoj školi skupili smo 731,50 konvertibilnih maraka, a u gimnaziji

219,15 maraka. K tomu su zaposlenici Centra skupili 75,95 maraka. Ukupno smo skupili za vlč. Gabrijela i njegov rad u misiji Njoko 1.026,60 KM.

Od srca zahvaljujemo svim učenicama i nastavnicima što su podržali akciju i sudjelovali u njoj.

Ivica Bajo, vjeroučitelj

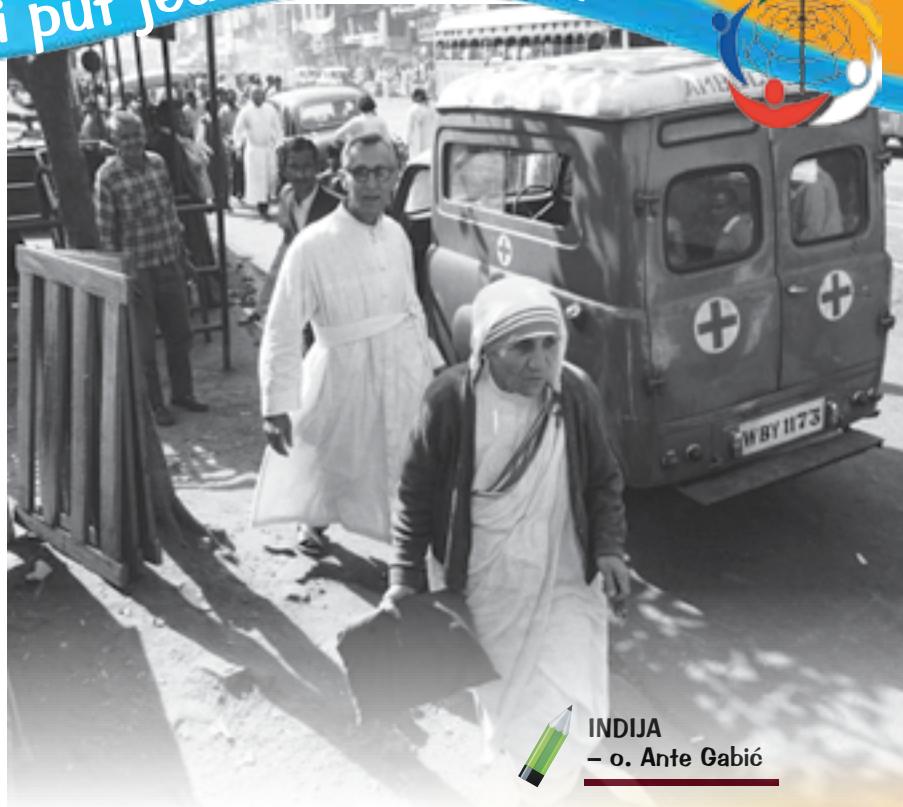
U našem misijskom listu Radosna vijest od lipnja 2003. godine, redovito je objavljivan niz članaka u rubrici IZ DNEVNIKA JEDNOG MISIONARA, fra Stojana Zrna, misionara u Demokratskoj Republici Kongo. Niz je završen u prošlom svibanjskom broju (br. 5 /498/ 2017.). Bili su to zapisi iz njegovog dnevnika kojeg je vodio od rujna 2002. pa do ljeta 2012. godine. Fra Stojan se 2012. više nije vratio u svoju misiju u Kongu jer mu je dijagnosticirana teška bolest od koje je i preminuo 21. prosinca 2014. u Zagrebu. Gospodin mu bio vječna nagrada.

Od ovog lipanjskog broja 2017., odlučili smo započeti objavljivati niz ŽIVOTNI PUT JEDNOG MISIONARA, o životu služe Božjeg o. Ante Gabrića. (Životni put jednog misionara I.-IV., Zagreb 1972.-1989., priredio p. Juraj Gusić)

Kad nekome želimo objasniti što su to misije onda započinjemo s imenom o. Ante Gabrića jer je njegovo misijsko djelovanje toliko poznato, razgranošto i široko u svim aspektima da izgleda gotovo savršeno. On je u našem narodu jednostavno sinonim za misije. Donosio je Isusa svima, a najviše siromašnima i zapostavljenima. Brinuo se za njihove egzistencijalne potrebe, od prehranjivanja, liječenja, školovanja, pa sve do otvaranja radnih mjeseta i ostalog. Gorio je i izgorio za Isusa i za duše. O. Ante je rođen 28. veljače 1915. u Metkoviću. U Družbu Isusovu stupio je 1933., a u Indiju otišao 1938. Tamo je i zaređen za svećenika 1943. u Kurseongu. Preminuo je 20. listopada 1988. u Kalkuti, a pokopan u misijskoj postaji "Maria Polli" u Bengaliji.

Neka ovo bude izraz naše zahvalnosti Bogu što nam ga je dao, kao i naš doprinos njegovom skorom proglašenju blaženim i svetim.

Niz započinjemo odlomkom u kojem o. Ante opisuje svoj dolazak u Indiju.

INDIJA
— o. Ante Gabić

U zemlji čežnja

Sirena "Victorije" navješćivala je dvanaesti sat kad smo u daljini opazili prva indijska brda. Stajalo nas je nekoliko misionara na pramcu broda i mirno promatralo zemlju naših čežnja. Napokon je, eto, ispunjena želja mladih dana, cilj tolikih molutava i uzdaha, plod silne nutarnje borbe... Koliko puta sam umoran od učenja ili potišten, ni sam ne znam zbog čega, ispod glasa pjevao: „Indijo, zemljo mojih čežnja, Kako me silno privlačiš k sebi... privlači bijeda sinova tvojih...“ A sad, eto, napokon sam u njoj. — Hvala Bogu!

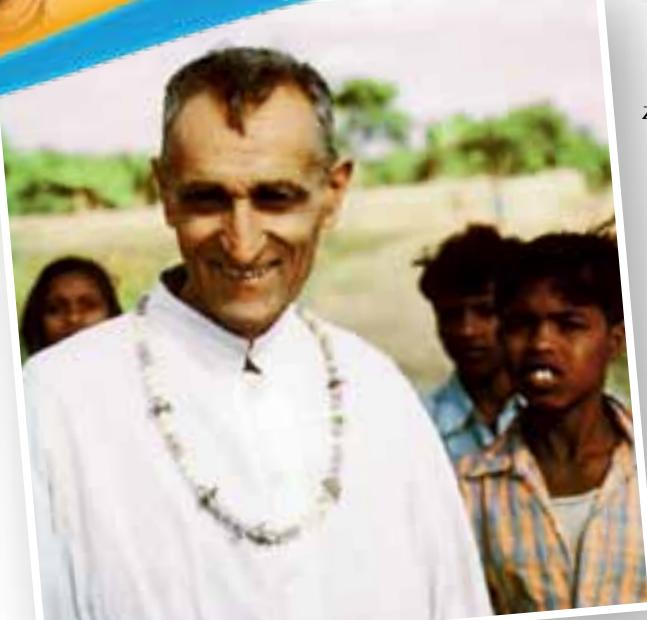
Do Bombaja nas prati sva sila ribarskih ladica. Polako i dostonstveno ulazi "Victoria" u veliko pristanište. Motori jedva rade. Još je vrijeme oseke, pa je u luci pličina. Nad brodom lete čitava jata vrana. Njih ču se u Indiji još nagledati, ima ih kao kod nas muha... Dvije motorne ladice prihvatiše "Victoriju", te je malo pomalo dovukoše do obale. Na brodu je sve živo, sve u grozničavom spremjanju. Indijci pjevaju, mašu, skaču od veselja. I ja sam radostan i veseo.

Opraštam se s dragim prijateljima puta, osobito s malim Kinezom. Žao mu je što se rastajemo. Ovdje silaze i njemačke časne sestre, oci kapucini i dva isusovca.

31. listopada u tri sata popodne stupamo na indijsko tlo. Dočekuje nas silna vika i galama u carinarnici. Kao u pčelinjaku! Svatko bi htio brzo svršiti, jeftino proći i izmaknuti strogoj pregledbi engleskih činovnika. Kuli — nosači — lete na sve strane, nose kofere, i bez ikakova milosrda bacaju ih na kameni pločnik. Njih ne uzne-miruje što gore piše "staklo, ne okreći na drugu stranu!" Otvrdnula im je savjest, pa misle da su i kovčevi tako tvrdi i otporni...

Dolaze i moje stvari na red. Činovnik pušta sve bez ikakve carine; zna on što misionari obično nose. Glavno je da ne nosim topove i tenkove. A što ja imam nekoliko hlačica za Indijce, zbog toga sigurno neće propasti engleske tvornice tekstilne robe.

Nego, nastala je velika rasprava među kulima — nosačima — tko je što donio... Onaj način svađanja nisam još vidio, premda sam prošao velik dio Dalmacije i

ostalog svijeta. Plazili su jedan drugome od "pana" crvene jezike, približavali se i udaljavali, mahali stisnutim šakama i uz to vikali, kao da ih žive pale i peku. Pa još hoće da mene izaberu za suca, dozivlju me, lamataju rukama, a ja im se samo smijem, kao onaj koji ih ništa ne razumije.

U autu jurim bombayskim ulicama. Silan promet: veliki tramvaji na dva kata, autobusi, autotrami, obični automobili, kočije, sve se to miješa i vrti po asfaltnim ulicama uz silnu vrevu prolaznika. Trgovina i promet učinili su od Bombaya velegrad prvog reda.

Ispod velikog svoda ulazimo u krasno dvorište Isusovačkog kolegija a sveučilišta Svetog Franje Ksavera. Čitav mali grad, 2.000 slušača, većinom pogana. Prolazimo širokim hodnicima, ulazimo u prostrane i zračne dvorane, pohađamo laboratorije, muzeje biblioteke. Ponajprije fizički laboratorij: odio za kino, radio fotografiju sve moderno, prvorazredno. Škola je već svršila, no đacima je slobodan pristup. Puno ih je unutra, vježbaju se, rade.

Prirodoslovni muzej pun je najrjeđih stvari. Ima i poseban akvarij, čije uzdržavanje puno stoji.

Iz školskih zgrada prelazimo u konvikt. Đaci su velikom većinom vanjski, ali ih ima oko 130 koji stanuju u kolegiju. Imaju ništa manje nego pet blagovaonica, već prema raznim kastama, jer, što jedna kasta jede, drugoj je zabranjeno.

Pred večer sam otisao s drugim misionarima razgledati sam Bombay. Uzeli smo auto, jer pješke ne bismo

za tri dana obišli taj veliki grad. Šofer, Indijac, hladnokrvno vozi i juri kroz vrevu i velegradski promet. Sa svih strana trubljenje, zvonjenje, drndanje i vika. Po dućanima i na velikim trgovačkim kućama pale se i gase električne reklame najfantastičnijih boja. Crvena, modra i zelena svjetla odrazuju se na glatkoj asfaltnoj ulici. Signali auta svjetluju kao kakvi mali meteori. U ulici "Bombayskog zaljeva" čitavi nizovi automobila čekaju na znak prometnog stražara, pa se onda kao kakva rijeka otisnu niz ulicu.

Gledam naokolo, pozorno pazim na sve, jer me sve zanima. Auto se odjednom zaustavi. Šofer nešto promrmlja. Silaze drugi, pa siđoh i ja...

Pred nama je pukao krasan pogled. S uzvisine, na kojoj smo se nalazili, vidjeli smo gotovo čitav Bombay. More kuća, kao kakav požar najraznovrsnijeg svjetla, njegov odsjev i titranje u moru. Zaista veličanstven pogled!

Iza nekoliko minuta auto opet stade. Strašna dreka vrana i drugih ptičurina zaori nad nama. "Tower of silence", kratko će šofer. "Toranj šutnje", gdje Parsi izlažu svoje mrtvace. U velikoj otvorenoj tvrdjavi nalaze se u tri kruga kao nekakvi ležaji: prvi za muške, drugi za ženske, a treći za djecu. Tamo se postavi tijelo. Čim se nosači udalje, slete se čitava jata lešinara, koji stražere na zidovima tvrdave i na okolnim stablima, te se bace na svoj plijen. Pod njihovim kljunovima ubrzo nestaje svakog mrtvaca.

Čim sam od šofera čuo ime, obuzeo me dojam da se nalazim u mrtavcnici, a ono bolno graktanje ptica izgledalo je kao vapaj duša tih jadnih pogana.

Na "Malabarskom brdu", odakle se otvara pogled na veliko more, auto zaokreće i drugim se putem vraća kući.

"Brda sravnjena, odvežena", pokazuje mi šofer. I zbilja čitave male brežuljke sravnili su, samo da se grad može lakše širiti na tu stranu. „Mjesto za spaljivanje mrtvaca“, lakonski će naš voda. Prostor je ograđen dosta visokim

zidom. Dim i zadah paljevine šire se naokolo. Pogani većinom ne pokapaju mrtvace, nego ih spaljuju.

2. studenog iznova sam na bombayskim ulicama. Ovaj put pješke, jer bih htio izbliza vidjeti indijski život. Sa svih strana dućančići. Neki su poput malo većeg sanduka, gazda u njem zigureno sjedi.

Pločnici potpuno zauzeti. Sjede po njima mušterije, nezaposleni "kulji" spavaju u svojim košarama, šišači šišaju, brijači briju, doktori čiste ušesa, krave i telad izvalili se i mirno promatraju utrku automobila i tramvaja po uskim ulicama. S lijeva i desna nude ti trgovčići svoju robu, cipelari te hvataju za cipele i gledaju da li su ti gume istrošene, jer ti ih onda odmah na "licu mjesta" promijene.

Taj silni promet i vrevu upotpunjaju svete krave, koje se mirno šeću ulicama i tu i tamo ostavljaju jasne dokaze kuda su prošle. Kakav Indijac odmah to skuplja: sveto je, jer je kravljje. Opazio sam da krave imaju samo malo dlake na hrptu iznad repa. Prolaznici ih stalno po tome mjestu glade i onda kasnije prelaze rukom preko svoga lica, ne bi li svetost kravljega prešla i na njih. Kako se ta operacija često ponavlja, krave su na tome mjestu izgubile skoro svu dlaku. Iznad vrata imaju te krave neku vrstu grbe; što je grba veća, to je krava ljepša i svetija.

Na svakom uglu ima "narodnih kuhinja", iz kojih se širi čudan zadah indijske hrane, pripravljene na loju i posebnom ulju. Htio sam pročrati, da me taj "miomiris" ne omami, ali sam se onda sjetio da se na tu hranu prije ili kasnije valja priučiti, pa sam polako išao. Zrak sam ipak tek s pola nosa udisao...

Naravno, sve zamazano i prašno. Vidoš sam kako u malim dućanicima skoro sjede na voću i kolačima, a onda mi još viču i nude: „Father, friška roba, sada ubrana!“ A tko zna koliko već dana čuče na onim jadnim narandžama i papajama.

No najstrašniji dojam učiniše na me nekakve crvene mrlje po pločnicima i ulicama. Ostaci su to već prožvakano "pana" — nekog posebnog lišća, posutog vapnom i raznim mirodijama. Usta su ljudima od toga sva crvena. Inače je stvar dobra za probavu.

Sveti Ivan Alcober Figuera i drugovi

Sveti Ivan Alcober Figuera rođen je u Geroni u Španjolskoj 21. prosinca 1694., a mučenički umro kao misionar u Kini 1748. Mlad je ušao dominikanski red u svom rodnom gradu. Nakon redovničkih zavjeta i svećeničkog ređenja 1718. djelovao je u Granadi. Sa subratom dominikancem Franjom Serranom gajio je posebno prijateljstvo te su obojica planirali zajedno krenuti u misije u Kinu. No, zbog odgađanja isplavljanja lađe, dugo su čekali na odlazak te je otac Ivan propovijedao u Lorci, gdje je stekao glas izvrsnog i glasovitog propovjednika. Ponesen uspjehom pomalo je zaboravio na odlazak u Kinu sve dok jednog dana nije osjetio unutarnji Božji glas koji ga podsjeća na njegov misijski poziv. Za vrijeme jedne propovijedi obratio se ljudima sljedećim riječima: „Kako dugo čete, vi grešnici, ostati tvrdokorni?“ A Isus mu je uzvratio: „A ti, Ivane, ... kako dugo ćeš uživati u svom uspjehu i zaboravljati na nekadašnji misijski poziv?“

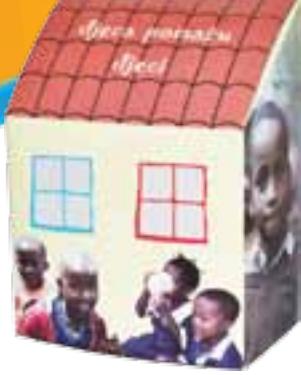
I odlučio je krenuti konačno u misije. Zajedno s 43 redovnika misionara krenuo je 1726. u Kinu lađom koja je isplovila prema Manili. U Kinu je stigao 1728. godine. U pokrajini Fujian u jugoistočnoj Kini djelovao je 16 godina. Provincijalni vikar za Kinu postao je 1741. Bio je izložen mnogim nevoljama.

Zbog progona kineskih vlastodržaca danju se sakrivaо u skrovitim mjestima i u grobnicama, a vjernicima je služio noću. Jednom je putovao skrivajući se čak u lijisu kako bi pohodio umirućeg čovjeka. Često se prikazivao i kao prodavač vode i tako obilazio grad kako bi mogao djelovati kao svećenik i pomagati potrebitima. Drugom zgodom, s obzirom da je bio daleko od ikakvog skloništa, popeo na drvo gdje je proveo noć, jer bi mu spavanje na otvorenom moglo donijeti nevolje. Dok je tada potihno pjevao psalam Miserere prije spavanja, iznenadio se što je čuo još jedan glas koji mu je odgovarao. Na svoju veliku radost shvatio je da je njegov stari prijatelj, otac Serrano, sjedio na istom drvetu. Zamislite. U posljednjim danima na slobodi krstio je bolesnu ženu kojoj se ukazala Blažena Gospa od svete Krunice. Ta novokrštenica je nakon svoje smrti zračila toliko da su pogani dolazili da vide njezino mrtvo tijelo i ljepotu kojom je sjala. Zbog tog čudesnog događaja ocu Ivanu je 1746. godine bilo zabranjeno svećeničko djelovanje na tom području. Vrlo brzo uhičen je kao i o. Serrano i o. Franjo Diaz.

U zatvoru su ih mučili zahtijevajući od njih da otkriju gdje se nalazi biskup Peter Sanz, iako o tome nisu ništa znali. Nakon što je biskup Joachim Royo čuo o uhičenju i zatočeništvu ove trojice misionara, predao se zajedno s biskupom Sanzom kako bi prekinuli njihovo trpljenje i mučenje. Odveli su ih svih petero pred cara vezane lancima i nanovo ih podvrgavali mučenju. Biskupu Sanzu bila je odrubljena glava, ali ostali su proveli šest mjeseci u zatvoru. Otac Ivan napisao je pismo svom bratu karmelićaninu, poručivši mu da su svi bili smireni, međusobno se hrabrili, spremni proliti krv radi Isusa. U zatvoru je otac Serrano imenovan za nasljednika biskupa Sanza. Jedne noći svi četvero bili su ubijeni u zatvorskoj ćeliji u Fuzhou. Progonitelji su tako htjeli spriječiti njihov apostolski rad među zatvorenicima i vojnicima. Kad su se krvnici vratile danju kako bi iznijeli njihova tijela, bili su iznenadeni i šokirani primjetivši da lica mučenika nisu bila samo spokojna, već su sjala živim sjajem. Bio je to neobičan prizor za okrutno ubijene ljude. U strahu da ih nadređeni ne kazne zbog takvog izgleda lica jer bi to značilo da ih nisu dovoljno mučili, krvnici su pokrili lica svojih žrtava. Kršćani su ih pratili kako bi pokušali sakupiti njihove relikvije te su sačuvali svjedočanstvo o blaženom izgledu lica mučenih i ubijenih misionara. Vojnici su htjeli spriječiti da od ubijenih misionara ostanu bilo kakvi ostaci, no ipak im to nije uspjelo te su progonjeni kršćani sačuvali relikvije svojih mučenika.

Valja napomenuti da su progonitelji prilikom uhičenja 1746. pitali Ivana zašto je došao u Kinu, a on im je spremno odgovorio da je došao tumačiti Božje zapovijedi. Dok je 28. listopada 1748. sa svojom subraćom čekao mučeničku smrt, rekao je krvnicima: „Jako smo radosni jer ćemo mučenički umrijeti, možete učiniti s nama što god želite.“ Papa Lav XIII proglašio ih je blaženima 14. svibnja 1893., a svetima su proglašeni jubilarne 2000. god.

Vlč. Odilon Singbo

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. 200 KM * dr. vč. Marinko Perković, Sarajevo 200 KM * Pizzeria „Don Andjelo“, Široki Brijeg 20 KM * N. N., Sarajevo 200 KM * vč. Vinko Radić, Sarajevo 1.000 EUR * Školske sestre franjevke, Brestovsko 24 KM * s. Gordana Davidović i učenici

O.Š. „Busovača“ 190 KM * Provincijalat Družbe sestara službenica milosrda 5.000 kn * Aleksandar Đura 300 kn * Alojzija Bakula 400 kn * Ana Kraljević 350 kn * Ante Delić 400 kn * Antonija Perhaj 400 kn * Aurelije Dovrančić 400 kn * Autolimarski i autovel. obrt, Kunovec Breg 500 kn * Blaženka Čehovac Matić 300 kn * Boško Međić Sidić 400 kn * Damir Kalić 400 kn * Damir Leskovčić 500 kn * Davor Cindrić 350 kn * Dino 500 kn * Dubravka Jandrić 300 kn * Đakovo - osječka nadbiskupija 1.100 kn * Elvira Čosić 750 kn * Fra Augustin Tomas 500 kn * Franjevački samostan Virovitica 1.000 kn * Franjo Đogaš 300 kn * Franjo Kresonja 400 kn * Gianfranco Biban 600 kn * Irena Knežević Ježek 300 kn * Ivan Butković 370 kn * Ivica Kraljić 1.950 kn * Jure Jozipović 500 kn * Karmel sv. Josipa 300 kn * Ljekarne Bingula 500 kn * Ljuba Mlinar 300 kn * Manda Suknjov 3.030 kn * Marija Mrvić 400 kn * Marin Mišetić 400 kn * Marina Panić 1.000 kn * Marinko Raos 300 kn * Martina Rašić-Ažman 360 kn * Mate Pištelek 500 kn * Matija Brekalo 500 kn * MEP d.o.o. 500 kn * Mihovil Radoš 800 kn * Milan Brdar 300 kn * Mira Lučić 300 kn * Mirjana Zidarić 950 kn * Nevenka Babić 300 kn * Nikola Paro 300 kn * Nociar d.o.o. 750 kn * Obrt Panino 1.000 kn * OFS bratstvo 700 kn * Ord. opće med. dr. Božena Puljiz 300 kn * Perar Čosić 300 kn * Polje d.o.o. 500 kn Primus Travel d.o.o. 500 kn * Privatna specijalistička ordinacija za radiologiju, mr. sc. Doris Kaluder 500 kn * Ruža Rakapić 500 kn * Samostan Krsta Kralja, Ogulin 1.000 kn * Sestre dominikanke, Koručula 300 kn * Služavke Malog Isusa 500 kn * Snježana Stuburić 1.000 kn * Tekstil Mini d.o.o. 300 kn * Vesna Horvat 1.000 kn * Vladimír Jambreković 500 kn * Vrhovna uprava Družbe sestara služavki Malog Isusa 300 kn * Zdenka Ledić 1.000 kn * Zut-Zaja d.o.o. 2.000 kn * Zvonimir Zovko 350 kn * Zvonimir Zovko 350 kn * Župa Gorica-Raštanje 300 kn * Župa Susak 1.000 kn * Župa Viganj 450 kn * Josip Rajčić pok. Marka 40 kn * Toma Vučović 1.000 kn * Kazo Zelić 200 kn * Tomislav i Dragica Ivošević 100 EUR * Klara Pošćić Stilin 100 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn * Klarić Vinko 150 kn * Roko Srdarović 30 kn * Margita Žagrova 100 kn * Marija Sučić 100 kn * Luka Savin 250 kn * Hrvoje Cerovac 200 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Klara Pošćić Stilin 100 kn * Župa sv. Lovre, Trogir 9.600 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Ivana Josipović 100 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Župa Navještenja Bl. Dj. Marije, Velika Gorica 18.230 kn * Ivka Nedić 50 kn * Vinko Klarić 50 kn * Tomislav Mršić 2.000 kn * Nedja Koprić 100 kn * N. N. 50 kn * Juraj Brajanović 200 kn * Josip Sinjeri 100 kn * Goran Šipek 50 kn * Elizabeta Grigić 200 kn * Božidar Škarec 200 kn * Julija Maćan Vidović 100 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Miroslav Fadić 100 kn * N. N. 366 kn * Kazo Zelić 200 kn * Mirjana Medvidović 130 kn * Župa Velikovci 200 kn * Ord. opće med. dr. Cecilia Buljan 200 kn * Crkva sv. Vlaho, Dubrovnik 200 kn * Franjevački samostan, Kloštar Ivančić 200 kn * Ordinacija dentalne medicine, dr. med. dent. Ladislava Zec 200 kn * Djetalnici Osn. škole M. P. Katančić, Valpovo 180 kn * Samostan benediktinki sv. Andrija 100 kn * Benediktinski samostan sv. Luca 100 kn * Prijevođidi Donum, vl. Maja Čaprić 100 kn * Službenice milosrda, Susak 100 kn * Obrt Logos Varaždin, vl. Davor Golobić 100 kn * Obrt T 50 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Milena Naletić 1.020 KM * Anda i Ivan Vrdoljak 30 KM * Ljilja Grbešić, Široki Brijeg 100 KM * Budimir Ruža – Ezgeta Ivo, Žepče 50 EUR * Sandra Španić 200 kn * Milka Brunec 200 kn * N. N. 200 kn * Vera Čargonja 300 kn * Gordana Jurković 290 kn * Blaško Kivić 200 kn * Denis Šimunović

1.100 kn * Zaja Zubčić 50 kn * Pero Kožul 800 kn * Dobročinitelji preko o. Drage Kolimbatovića 2.220 kn * Pero Petanjek 100 kn * Branko Dragović 350 kn * N. N. 100 kn * Vicka Šalić 300 kn * Gordana Šižgorić 80 kn * Željka Vodopija 200 kn * Jadranka Baćić-Katnić 100 kn * Dušanka Tađić 200 kn * Ivica Vrdoljak 50 kn * N. N. 366 kn * Nada Alfirev 100 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Župa sv. Ante Padovanskog, Boče 4.150 KM * župljani Župe Presvetog Trojstva, Novo Sarajevo 188,20 KM, 59,60 KN, 0,40 EUR * Osn. škola Strožanac 1.000 kn * Marina Vukušić 40 kn * Osn. škola Tituš Brezovački, Zagreb 3.500 kn * Andrea Džakula 1.250 kn * Ivica Grubeša 200 kn * Učenici 7. raz. Područne škole Hrašćina * Ivan Janeš 770 kn * Marija Nikolić 50 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Ljerka Berković 20 kn * Župa Resnik 7.100 kn * Ivica Milicević 100 kn * Župa Sveti Juraj na Bregu 2.000 kn * Dinko Rogulji 100 kn * Osn. škola Ivan Goran Kovačić, Vrbovsko 140 kn

DEJO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Školske sestre franjevke bosansko-hrvatske provincije, Sarajevo 200 EUR * Župa Lug – Branković 100 KM * Župa Srednja Slatina 200 EUR * sestre Milosrdnice, Sarajevo 300 EUR * Nikola Crnković 100 EUR * Gordana Šižgorić 40 kn * N. N. 366 kn * Tomislav Bilić 150 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivana Doko, Čitluk 25 KM * Mara Jurić, Bijelo Polje 70 KM * „Kamping“ d.o.o., Vitez 50 KM * Anda Mihaljević, Nova Bila 100 KM * Anda Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Goranka Rupe 200 kn * Stevo Horvat 100 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Josip Trbar 400 kn * Nada Vuković 50 kn * G.M.P., vl. Marinko Režić 100 kn * Marija Dušak 100 kn * Marija Korovljević 20 kn * Verica Grbić 270 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Dubravka Afrić 100 kn * Ivanka Boras 100 kn * Sunčica Čoklica 50 kn * Ilijा Udovčić 100 EUR * Igor Končurat 300 kn * Laura Kordić Rušin 200 kn * Željko Nikolić 50 kn * Dario Maradin 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Ivan Markovinović 200 kn * Mata Radoš 150 kn * Helena Prpić 100 kn * Tomislav Skroka 200 kn * Sonja Kovačević 100 kn * Josip Župan 50 kn * Paulina Krpan Bare 300 kn * Senka Dominiković 100 kn * Danica Humek 20 kn * Marijana Tomašinjak 20 kn * Marija Galić 50 kn * Danija Modrić 750 kn * Marija Dušak 100 kn * Mihail Popinjač 100 kn * Josip Trbar 200 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Jure Rupčić, Ljubuški 1.000 KM * Slavko Burić 100 KM * Župa Globarić 150 KM * proprijetari Župe Vidovice 180 KM * Paula Mari Dominiković 60 KM * Irena Šimić, Humac 30 KM * Bara Miković 100 kn * Vicka Šalić 300 kn * N. N. 500 kn * Pero Petanjek 100 kn * N. N. 120 kn + 180 kn * Vesna Hećimović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Župa Srednja Slatina 100 EUR * Valentina Opačak 200 kn * Vesna Mohorovičić 40 kn * Željana Nižić 50 kn * Irena Šlišković 200 kn * Nikola Horvat 100 kn * Mate Barić 15 kn * Dario Časar 100 kn * Mirna Noethig 100 kn * Šiniša Hajos 20 kn * Viktorija Vičić 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Marija Vuković 100 kn * Maja Perica 200 kn * Katica Kuštro 100 kn * Mladen Crmeković 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * Valentina Opačak 200 kn * Durdica Jagarinec 50 kn * Spomenka Mandić 200 kn * Katica Šabelja 100 kn * Blaško Kivić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Župa Srednja Slatina 100 EUR * Robert Skejjić 150 kn * Ante i Jadranka Baučić 3.000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Luca Anić 50 KM * Iva Miličević 200 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Marica Lašto 400 kn * Robert Lujo 200 kn * Dubravka Pavlišić Strache 50 kn * S. M. Roza 200 kn * Marija Erić 80 kn * Ana Mrgan 100 kn * Iva Miličević 200 kn * Ruža Doknjaš 30 kn * Ankica Čorak 100 kn * Horvat 50 kn * Slavica Bilandić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Župa Srednja Slatina 200 EUR * Ivan Prskalo, Mostar 20 KM * Šiniša Skočibušić, Mostar 100 KM * molitvena zajednica „Emanuel“, Grude 340 KM * Marija Buljan, Kreševo 100 KM * N. N. 100 kn *

Maja Pavić 400 kn * Zoran Zorica 100 kn * Stana Prskalo 150 kn * Marija Barić 15 kn * Domagoj Burić 200 kn * Srećko Botrić 150 kn * Katarina Vajdoher 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Župa Srednja Slatina 100 EUR * Marija Puharic 40 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Božo Lovrić, Široki Brijeg 20 KM * Katarina Vecić 20 KM * Nikolina Petrović, Vitez 5 KM * Jakov, Marijana i Anto Trupina, Travnik 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

N. N. 366 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJI:

Luca Anić 100 KM

ZA MISIJE I GLADNE U KENIIJU:

Župa Srednja Slatina 100 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Juraj Keglević 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 366 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Timotej Vuković 700 kn * Marija Ana Gradiški 4.000 kn * Ivona Marić 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

N. N., Sarajevo 2.000 KN * Župa sv. Josipa, Zenica 300 EUR * Josip, Novo Sarajevo 50 KM * Samostan sestara Srca Isusova, Rijeka 200 kn * Angela Faletar 100 kn * B. Galović 50 kn * Damir Kapetanović 100 kn * Darko Oprauš 100 kn * Davora Šantek 50 kn * Dorian Božičević 100 kn * Hrvoje Pezo 20 kn * Ivanka Cesar 200 kn * Kate Mihočević 100 kn * Luca Radman 20 kn * Marija Noso 50 kn * Marija Pađan 200 kn * Milka Tomašković 100 kn * Nada Kovačević 30 kn * Natko Blagojević 100 kn * Nedra Furjan 200 kn * Pero Miljuš 310 kn * Radoslav Valter Monas 500 kn * Ruža Šantić 30 kn * Stanko Milić 100 kn * Stjepan Vuzeum 100 kn

ZA MASLINEVE GRANČICE

Župa Stup, Sarajevo 200 KM * Župa sv. Ante Padovanskog, Lukavac 255 KM * Župa Bistrica kod Uskoplja 225 KM * Župa Jelah 370 KM * Župa sv. Ane, Radunice 20 KM * Župa sv. Josipa, Zenica 125 EUR * Župa Skopaljska Gračanica 150 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Kakanj 300 KM * Župa sv. Petra i Pavla, Lovnica 120 KM * Župa Lug – Branković 130 KM * Župa Presvetog Trojstvo, Novo Sarajevo 151,80 KM * Župa Krapina 3.900 kn * Župa Višnjevac 2.246 kn * Župa Ždala 300 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 1.300 kn * Župa sv. Euzebjija i Poliona, Vinkovci 1.500 kn * Župa Gola 550 kn * Župa Presvetog Šrca Isusova, Zagreb-Palmotićeva 700 kn * Župa Duha Svetoga, Slavonski Brod 3.500 kn * Župa Odra Sisačka 577 kn * Župa Prelog 2.000 kn * Župa Navještjenja Bl. Dj. Marije, Velika Gorica 12.572 kn * Župa Bizovac 1.050 kn * Župa sv. Dominika Savia, Slavonski Brod 1.510 kn * Župa Tordinci 350 kn * Župa Štjepana 500 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Slavonski Brod 360 kn * Župa Resnik 2.300 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Slavonski Brod 2.000 kn * Župa Sunja 1.550 kn * Župa Čačinci 500 kn * Župa Bedekovčina 1.120 kn * Župa sv. Marka Križa, Zagreb 4.500 kn * Župa sv. Josipa, Osijek 1.500 kn * Župa Dobrog Pastira, Đakov 950 kn * Župa Pitomača 2.536 kn * Župa sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci 1.773 kn * Župa Lipik 700 kn * Župa Viškovci 200 kn * Župa Gorčan 1.400 kn * Župa Reka 300 kn * Župa Bapska 1.100 kn * Župa Uzvišenja sv. Križa, Sisak 600 kn * Župa Cirkevna 2.000 kn * Župa Brestje 1.500 kn * Župa Sveti Marija 500 kn

POŠANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Župa Brijesče * Porezna uprava, Mali Lošinj * Ordinarijat Riječke nadbiskupije * Z. Grubić

ŠIBENIK 2017.

29. ljetni susret misionara i misionarki

Ljetni susret misionara i misionarki Crkve u Hrvata održat će se ove godine od 3. do 6. srpnja 2017. u Šibenskoj biskupiji. Domačin susreta bit će mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup, zajedno sa svojim svećenicima, redovnicima, redovnicama i Božnjim narodom. Na susretu će sudjelovati misionari i misionarke iz Afrike, Latinske Amerike, Oceanije i misijskih zemalja u Europi, a uz njih i hvarsко-bračko-viški biskup mons. Slobodan Štambuk kao predsjednik Vijeća za misije Hrvatske biskupske konferencije, zatim nacionalni i biskupijski rav-

natelji Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Okupljanje je predviđeno u ponедjeljak 3. srpnja do 16 sati u Katoličkoj osnovnoj školi, Velimira Škorpika 8, Šibenik. Misionari i misionarke te biskupijski ravnatelji iz Hrvatske i BiH svoj dolazak trebaju najaviti do 15. lipnja 2017. na sljedeću adresu: Papinska misijska djela u RH, Ksaverska cesta 12a, 10000 Zagreb, tel. 01/5635055, e-mail: missio.croatia@misije.hr.

MISIJSKA KRIŽALJKA – lipanj 2017.

Radosna vijest	Briga	Pamuk za rane	Erbij	Otač	Ivanka	Parkovi	Polet	Brdo u Izraelu	Prvo slovo	Rutenij	Glupan	Vjerna životinja	
Apostolski prvaci	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	<input type="hexagon"/>	
Vrsta aviona									Vrsta zmije Žen. ime				
Izbočina kopna u moru			Drvena ograda Kolij						Vis (lat.) Mjera za tekućinu				
Majčina majka					Mjesto u Kongu Boja u kartama					Kisik Jednako			
	Lavež psa			Trunuti Mangan						Zrak (eng.)			
	Kuća				Žen. ime Peršin								
	Ujakkova žena			Pribor za ribolov Austrija									
	Zamjenica			Orguljaš u crkvi									

Rješenja iz prošlog broja: BOKA KOTORSKA, OZANA, LEOPOLD, KOTOR.

